ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΣ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ

ΙΟΥΛΙΟΣ - ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ - ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2015 - Τεύχος 131

ΑΦΙΕΡΩΜΑ

20ον ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ

Η ΑΓΙΑ ΣΚΕΠΗ ΠΡΟΣΤΑΤΙΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ ΕΠΙΤΡΟΠΩΝ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΤΟΥ Π.Χ.Ο.Ο.Ι.

- **ΘΗΒΑ:** όδός Μητροπολίτου Κων/νου Σακελλαρόπουλου 10, Τ.Κ. 32200
  τηλέφωνα: (22620) - 29304 & 25102 & 29845.
  ὧρες λειτουργίας: 5^{00}-6^{30} μ.μ. κάθε Τρίτη, 10^{00}-12^{00} π.μ. κάθε Τετάρτη, 10^{00}-11^{00} π.μ. κάθε Παρασκευή
- **ΛΙΒΑΔΕΙΑ:** όδός Λουκά Νίκαινα 14, Τ.Κ. 32100
  τηλέφωνα: (22610) - 22466, (22610) - 23516
  ὧρες λειτουργίας: 5^{30}-7^{00} μ.μ. καθημερινῶς.
- **ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΗ "ΑΓΙΑ ΤΑΒΙΘΑ":** Θερινούς μῆνες εἰς Ἀνάληψιν Ἀραχώβης Τ.Κ. 32004
  τηλέφωνο: 22670 - 31290.
  Ὅλες τίς ὧρες καθημερινῶς.
- **ΙΤΕΑ ΦΩΚΙΔΟΣ:** όδός Σκαρίμπα, Τ.Κ. 33200
  τηλέφωνα: (22650) - 34961 & 32703
  ὧρες λειτουργίας: 5^{00} -7^{00} μ.μ. καθημερινῶς ἐκτός Σαββάτου καί Κυριακῆς.
- **ΧΡΙΣΣΟ ΦΩΚΙΔΟΣ:** όδός Συνταγματάρχου Ψαρροῦ 100, Τ.Κ. 33055
  τηλέφωνα: (22650) - 82159 & 82008
  ὧρες λειτουργίας: Καθημερινῶς ἐκτός Σαββάτου καί Κυριακῆς.

«ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ»

Πρόεδρος:
Μαρία Γεωργούλα, Θεολόγος-Φιλόλογος
Ἀντιπρόεδρος:
Ἐμμανουήλ Μεθυμάκης, Μηχανικός Συστημάτων Πληροφορικῆς
Γραμματεύς:
Αἰκατερίνη Παπακωνσταντίνου, Θεολόγος
Ταμίας:
Μαρία Σταυριανοῦ, Οἰκονομολόγος
Εἰδικός Γραμματεύς:
Θεοδώρα Σκορδᾶ, Ἀξιωματικός ἐ.ἀ.
Μέλη:
Στυλιανός Κουργιαντάκης, Στρατηγός ἐ.ἀ.
Ἀργυρώ Σώχου, συνταξιοῦχος Ἰδιωτ. τομέα

ΔΩΡΕΕΣ ΣΥΝΕΡΓΑΤΩΝ ΚΑΙ ΦΙΛΩΝ ΤΗΣ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ

Γιά τή διευκόλυνση τῶν δωρητῶν μας ἀνοίξαμε στό ὄνομα τοῦ Ὁμίλου μας καί μέ τίτλο:

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟΣ ΟΜΙΛΟΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ
λογαριασμό στήν
ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ
με ἀριθμό: **143/540.033-38**
καί στήν **ALPHA BANK**
(πρώην ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ)
με ἀριθμό: **471.00.2002.005848**.

Παρακαλοῦμε ταχυδρομεῖστε τή μία ἀπόδειξη τῆς Τραπέζης στόν Ὅμιλό μας, ἤ ἐνημερῶστε μας τηλεφωνικῶς μέ πλήρη στοιχεῖα δωρητοῦ καί ἡμερομηνία κατάθεσης. Ἡ ἀπόδειξη πού θά ἐκδώσουμε μπορεῖ νά χρησιμοποιηθεῖ στή φορολογική σας δήλωση.

Ἡ ἀνωτέρω διαδικασία δέν εἶναι ὑποχρεωτική σέ ὅσους θέλουν νά κρατήσουν ἀνωνυμία.

Γιά τούς κατοίκους τοῦ Ἐξωτερικοῦ
IBAN: **GR21 0110 1430 0000 1435 4003 338**
BIC: ETHNGRAA

«ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΣ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ»

Τριμηνιαῖο περιοδικό, ἰδιοκτησία τοῦ
ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟΥ ΟΜΙΛΟΥ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ Σ.Α.

Ὁδός Τρυγόνος 3, (Ἄνω Κυψέλη) 113 64 ΑΘΗΝΑ
τηλ. 210 8626-225, τηλ.-Fax: 210 8626-700,
κιν.: 690 916 0060

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ:

Μαρία Γεωργούλα, Μαρία Σταυριανοῦ, Αἰκατερίνη Παπακωνσταντίνου

Ἐκδότης - Ὑπεύθυνος κατά νόμο:
Μαρία Γεωργούλα, Βρυούλων 30-32, Βύρωνας - Ἀθήνα, Τ.Κ. 16232

Ἐκτύπωση: «ΛΥΧΝΙΑ», Υἱοί Θ. Βγόντζα Ο.Ε. Ἀνδραβίδας 7, Χαμόμυλο Ἀχαρνῶν, 136 71 τηλ.: 210 3410-436, www.lyhnia.com

ΓΙΝΕ ΚΑΙ ΕΣΥ ΣΥΝΕΡΓΑΤΗΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ

ΑΠΟΣΤΕΛΛΕΤΑΙ ΤΙΜΗΣ ΕΝΕΚΕΝ

ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΙΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΚΥΘΗΡΩΝ ΣΕΡΑΦΕΙΜ ΕΙΣ ΤΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΤΟΥ Π.Χ.Ο.Ο.Ι.

εἰς Κατασκηνώσεις «ΑΓΙΑΣ ΤΑΒΙΘΑ» Ἀραχώβης (21/8/2015)

Ἅγιοι Πατέρες,
Κύριε Πρόεδρε τοῦ παρόντος Συνεδρίου,
Κυρία Πρόεδρε τοῦ Π.Χ.Ο.Ο.Ι. καί
κ.κ. Πρόεδροι τῶν Παραρτημάτων αὐτοῦ,
Ὁσιωτάτη Γερόντισσα Ἄννα,
Ὁσιώτατες Γερόντισσες καί Μοναχές,
Ἐλλογιμώτατοι κκ. Καθηγητές καί Καθηγήτριες,
Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,
Εἰσηγητές, Εἰσηγήτριες καί Σύνεδροι

Ἡ Χάρις τοῦ Κυρίου μας μετά πάντων ἡμῶν· Γιά μιά ἀκόμη χρονιά συναχθήκαμε στόν εὐλογημένο αὐτό λόφο τῶν Νεανικῶν Κατασκηνώσεων τοῦ Φιλανθρωπικοῦ Ἱδρύματος τῆς Ἁγίας Ταβιθᾶ Λεβαδείας γιά τό καθιερωμένο ἀπό πολλῶν ἐτῶν κατ' ἔτος συγκαλούμενο Ἱεραποστολικό Συνέδριο τοῦ Π.Χ.Ο.Ο.Ι. καί τῶν Παραρτημάτων του.

Ἡ ἱερή αὐτή βούλησις τοῦ ἀειμνήστου Πνευματικοῦ μας Πατρός καί Ἱδρυτοῦ τῆς Φιλανθρωπικῆς Στέγης «Ἁγία Ταβιθᾶ» Λεβαδείας καί τοῦ Π.Χ.Ο.Ο.Ι. ἀοιδίμου Μητροπολίτου Θεσσαλιώτιδος καί Φαναριοφερσάλων κυροῦ Κωνσταντίνου τηρεῖται μετ' εὐλαβείας καί ὑλοποιεῖται κάθε χρόνο τέτοιες ἡμέρες μέ τήν πατρική εὐλογία καί τίς εὐχές τοῦ Κυριάρχου Μητροπολίτου τῆς Μητροπολιτικῆς αὐτῆς Περιφερείας Θηβῶν καί Λεβαδείας κ. Γεωργίου, ὁ ὁποῖος καί διά τῆς αὐτοπροσώπου παρουσίας του εὐλογεῖ τήν Ἱεραποστολική μας αὐτή Σύναξι, καί τόν ὁποῖο καί ἀπό τῆς θέσεως αὐτῆς φιλαδέλφως καί εὐγνωμόνως ἐνθέρμως εὐχαριστοῦμε.

Ἡ ἐπί τό αὐτό συνέλευσις ὅλων ἡμῶν ἀποτελεῖ μιά προσανάβασι στό πνευματικό μας Θαβώρ. Μιά εὐκαιρία ἀπαλλαγῆς γιά ἕνα τριήμερο ἀπό τίς κοσμικές μέριμνες καί φροντίδες καί ἐνασχολήσεώς μας μέσα σέ μιά ἱερή καί προσευχητική ἀτμόσφαιρα μέ τό ἱερό ἔργο καί τήν ἁγία ἀποστολή τῆς θεοΐδρυτης καί θεοκίνητης Ἱεραποστολῆς, στό ὁποῖο ἐκλήθημεν νά διακονήσωμε ἀπό τόν Θεῖο Δομήτορα τῆς Ἁγίας μας Ἐκκλησίας Σωτῆρα καί Λυτρωτήν ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν

Ο Σεβ. Κυθήρων & Αντικυθήρων κ. Σεραφείμ στο βήμα του συνεδρίου

διά τοῦ ἀλησμονήτου Ἱδρυτοῦ τοῦ Ἱεραποστολικοῦ μας Ὁμίλου Ἐπισκόπου Κωνσταντίνου καί διά τῶν συνεχιστῶν τοῦ θεοπαραδότου αὐτοῦ ἔργου.

Μᾶς δίδεται ἡ πολύτιμη εὐκαιρία πνευματικῆς ἐν Κυρίῳ ἀναστροφῆς, ψυχικῆς ἀνατάσεως διά τῆς Θείας Λατρείας καί τῆς ἁγιοπνευματικῆς κοινωνίας, μελέτης καί προβληματισμοῦ ἐπί ἱεραποστολικῶν θεμάτων καί ἀνεφοδιασμοῦ, καθώς ἐπίσης καί πνευματικῆς ἀνανεώσεως καί ἀναγεννήσεως –ἀνακαινώσεως τοῦ νοός καί τῆς ζωῆς ἡμῶν– μέσα στή Χάρι τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Πιστεύω πώς ὅλοι μας ἔτσι θέλουμε καί ἔτσι προσπαθοῦμε νά βιώσωμε τήν τριήμερη αὐτή συνάθροισί μας στόν φιλόξενο αὐτό Κατασκηνωτικό χῶρο καί ὄχι σάν μία ἁπλῆ εὐκαιρία ἀλλαγῆς κλίματος, ἐπικοινωνίας καί ἀναψυχῆς.

Βεβαίως καί ἡ ὑλική τράπεζα τοῦ συνεδρίου μας εἶναι κάθε φορά πλούσια σέ ὑλικά ἐδέσματα. Ἡ πνευματική ὅμως τράπεζα τῶν εὐλογημένων αὐτῶν συνάξεών μας μᾶς χαρίζει σέ κάθε συγκέντρωσί μας μιά πλούσια πνευματική πανδαισία, ἕνα σπουδαῖο πνευματικό συμπόσιο.

Τό γενικό θέμα τοῦ Ἱεραποστολικοῦ μας Συνεδρίου, πού κατά τήν θεώρησι τοῦ πνευματορρήτορος καί χρυσορρήμονος Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου ταυτίζει τήν ἰδιότητα τοῦ Χριστιανοῦ μέ τήν ἰδιότητα τοῦ Ἱεραποστόλου καί θεωρεῖ ἀσύμβατο καί ἀδιανόητο ὁ πιστός Χριστιανός νά μήν ἔχη ἱεραποστολικό πνεῦμα καί ἱεραποστολικά ἐνδιαφέροντα, εἶναι καί πρέπει νομίζω νά εἶναι γιά ὅλους μας μιά πνευματική πυξίδα καί ἕνας ἁπλανής ὁδοδείκτης.

Ἐπίσης, τά γενικότερα θέματα πού ὑποτάσσονται στό κυρίαρχο θέμα τοῦ Συνεδρίου μας, ὅπως εἶναι ἡ ὁμιλία τῆς Θεολόγου Πρεσβυτέρας Θεοδώρας τοῦ ἀειμνήστου π.Ἀθανασίου Δούση ἐπί τοῦ γενικοῦ θέματος, ἡ εἰσήγησις τοῦ ἀγαπητοῦ μας συνεργάτου κ.Εὐσταθίου Σταυριανοῦ, Γεωπόνου, μέ θέμα: «Συνεργοί Ἱεραποστολῆς ἀπό τά μετόπισθεν» καί ἡ εἰσήγησις ἀπό τόν Ἁγιορείτη Ἱεραπόστολο π. Νικόλαο Γρηγοριάτη μέ θέμα «Ἱεραπόστολοι καί Ἱεραποστολή», μᾶς χαρίζουν πολύτιμες εὐκαιρίες θεωρήσεως καί προσεγγίσεως ἀπό διάφορες ὀπτικές γωνίες τοῦ μεγάλου καί βαρυτίμου ἀπό πνευματικῆς σκοπιᾶς Ἱεραποστολικοῦ ἔργου καί τῆς θεοτίμητης Ἱεραποστολικῆς Διακονίας.

Ἀλλά καί τά εἰδικώτερα θέματα τῶν λοιπῶν συνεδριῶν μας, ὅπως εἶναι ἡ εἰσήγησις τοῦ προσφιλοῦς καί σεβαστοῦ μας Ἱεροκήρυκος Ἀρχιμ. π.Γερβασίου Ραπτοπούλου, τοῦ καλοῦ αὐτοῦ ἀγγέλου τῶν φυλακισμένων ὅλου τοῦ κόσμου, μέ θέμα «Τό χρέος τῆς ἀγάπης», τό θέμα: «Εἰκόνες ζωῆς στό ξέφωτο τῆς Ἱεραποστολῆς» τοῦ Ἰατροῦ κ.Κυριάκου Μαλτέζη, ἡ εἰσήγησις τοῦ Πρωτοπρεσβυτέρου π.Πέτρου Χίρς: «Ἡ ἑτεροδοξία, ἡ Ἐκκλησία καί ἐμεῖς» καί τό θέμα τοῦ Ἱεραποστόλου Πρωτοπρεσβυτέρου π. Ἑρμολάου Ἰατροῦ «Ἱεραποστολή στό Μαλάουι» θά συντελέσουν στήν εἰδικότερη κατάρτισι καί τήν ἐποικοδομητική ἐνημέρωσί μας εἰς τά ἱεραποστολικοῦ ἐνδιαφέροντος εἰδικά αὐτά πνευματικά θέματα.

Μέ τήν ἰδιότητά μου ὡς πνευματικοῦ καθοδηγοῦ εἰς τό ὑψηλό ἔργον τῆς Ἱεραποστολικῆς Διακονίας θά ἤθελα νά εὐχαριστήσω θερμά καί νά συγχαρῶ τόσον τήν κ.Πρόεδρο καί τά Μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Π.Χ.Ο.Ο.Ι. διά τήν διοργάνωσι καί τόν συντονισμό τοῦ Συνεδρίου, τό Προεδρεῖο αὐτοῦ, καθώς ἐπίσης καί τούς ἁγίους Πατέρας καί εἰσηγητάς, ὡς καί τούς λοιπούς ἐλλογιμωτάτους κκ. εἰσηγητάς τοῦ Ἱεραποστολικοῦ τριημέρου, τήν Ὁσιωτάτη

Γερόντισσα Ἄννα μέ τήν συνοδεία της καί τά παιδιά τῆς «Ἁγίας Ταβιθᾶ» καί ὅλους τούς ἀφανεῖς συνεργούς καί συντελεστάς ἐκ τῶν μετόπισθεν, πού συνετέλεσαν εἰς τήν ὀργάνωσιν καί ἐπιτυχία τῆς Ἱεραποστολικῆς αὐτῆς Συνάξεως.

Ἀγαπητοί μου ἅγιοι Πατέρες καί Ἀδελφοί,

Δεδομένης τῆς ἠθικοπνευματικῆς καί σοβαρῆς οἰκονομικῆς κρίσεως καί τῆς κρισιμότητος τῶν δυσχειμέρων καιρῶν καί περιστάσεων, πού διέρχεται ἡ Ὀρθόδοξη Πατρίδα μας καί τοῦ πνευματικοῦ ἀντικτύπου, πού ἔχει ἡ κατάστασις αὐτή καί στήν πνευματική καί ἐκκλησιαστική μας ζωή, καλούμεθα σέ πνευματική ἐγρήγορσι καί συστράτευσι.

Μέ τήν προσευχή μας, πρωτίστως, νά ἀγκαλιάζουμε καθημερινά ὅλο τόν κόσμο μέ τά ποικίλα πνευματικά, ἠθικά καί βιοτικά προβλήματά του. Ἀκοῦμε ἤ βλέπουμε στά τηλεοπτικά μέσα μαζικῆς ἐνημερώσεως ὅλα τά συνήθως συμβαίνοντα δυσάρεστα γεγονότα: σεισμούς, λιμούς, καταποντισμούς, πλημμύρες, ναυάγια, πυρκαϊές, ἀεροπορικά καί λοιπά δυστυχήματα, ληστεῖες, πράξεις βίας, ἐγκλήματα καί διάφορα ἄλλα κοινωνικά προβλήματα σέ βάρος λαῶν, ὁμάδων καί τῆς δεινῶς δοκιμαζομένης νεολαίας μας· ἄς μή μένουμε ἀπαθεῖς καί ἀδιάφοροι, ἀλλ' ἄς ἐπεκτείνουμε τήν προσευχή μας στούς δοκιμαζομένους ἀδελφούς καί στίς δοκιμασίες αὐτές καί τά πλήγματα τῶν συνανθρώπων μας.

Ὁ ἀγώνας καί οἱ θεάρεστες προσπάθειες συμπαραστάσεως στό ἱεραποστολικό ἔργο καί τίς δραστηριότητες τοῦ Π.Χ.Ο.Ο.Ι. καί τῶν τοπικῶν Παραρτημάτων του, ἄς συνεχίζονται ὄχι μόνο μέ ἀμείωτο, ἀλλά καί μέ αὐξημένο ζῆλο. Οἱ καθιερωμένες συναντήσεις τοῦ ἀποκαλούμενου «ἱεραποστολικοῦ καφέ», τῶν κύκλων μελέτης τῆς Ἁγίας Γραφῆς, τῶν διαφόρων γιορτινῶν ἐκδηλώσεων, τῆς προετοιμασίας δεμάτων ρουχισμοῦ, εἰδῶν τροφίμων καί ἄλλων εἰδῶν τῆς ἱεραποστολικῆς διακονίας (ἱερῶν σκευῶν, ἱερῶν ἀμφίων κ.λπ.), φαρμακευτικοῦ καί λοιποῦ ὑλικοῦ, νά γίνωνται μέ ζῆλο καί προθυμία. Καί ὄχι μόνον αὐτό, ἀλλά καί νά παρακινοῦμε μέ τόν λόγο καί νά ἐμπνέωμε μέ τό παράδειγμά μας καί ἄλλα πρόσωπα, κυρίως νεώτερα τήν ἡλικίαν, νά συστρατευθοῦν στόν ἱερό αὐτό στόχο καί σκοπό τῆς Ἱεραποστολῆς.

Ἔτσι, μέ παρόμοιες προσπάθειες πού γίνονται μέ φόβο καί ἀγάπη Θεοῦ ὑποχωρεῖ τό ἐγωκεντρικό φρόνημα, πού πρυτανεύει στήν κοινωνία μας καί καλλιεργεῖται τό ἱεραποστολικό φρόνημα.

Μέ αὐτές τίς ταπεινές καί ἁπλές σκέψεις ἐκφράζω τίς θερμές εὐχές μου γιά τήν ἐπιτυχία τοῦ Ἱεραποστολικοῦ μας αὐτοῦ Συνεδρίου εἰς δόξαν Θεοῦ καί τῆς Ἁγίας μας Ἐκκλησίας καί εἰς εὐλογίαν καί ἐνίσχυσιν τῆς Ἱεραποστολικῆς μας προσπαθείας καί διακονίας στό πεδίο, τόσον τῆς ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς ἀνά τόν κόσμο, πού εἶναι ὁ πρωταρχικός σκοπός καί στόχος τοῦ Π.Χ.Ο.Ο.Ι. καί τῶν Παραρτημάτων του, ὅσον καί τῆς ἐσωτερικῆς Ἱεραποστολῆς στό χῶρο, πού ζοῦμε, δεδομένων τῶν σοβαρῶν ὑλικῶν καί βιοτικῶν ἀναγκῶν τῶν συνανθρώπων μας, πού ἰδιαίτερα καί σκληρά δοκιμάζονται στήν αὐλή μας, λόγῳ τῆς παρατεινομένης μεγάλης οἰκονομικῆς κρίσεως, πού ὑπάρχει γύρω μας.

Καλή ἐπιτυχία στό Συνέδριό μας καί ὁ Ἀρχηγός καί ἐμπνευστής τῆς Ἱεραποστολῆς καί τοῦ Ἱεραποστολικοῦ ἔργου Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστός νά μᾶς ἐνισχύῃ καί νά μᾶς ἐνδυναμώνῃ στόν ἱερό αὐτό ἀγῶνα. Ἀμήν.

† Ὁ Κυθήρων Σεραφείμ

1η ημέρα 21/08/2015 – 1η Συνεδρία

Η κ. Θεοδώρα Δούση-Τσακάλου

Η πρεσβυτέρα Θεοδώρα Δούση ήταν σύζυγος του μακαριστού π. Αθανασίου Δούση. Είναι πτυχιούχος Θεολογίας και Κοινωνική Λειτουργός με μετεκπαίδευση στο Διδασκαλείο Μέσης Εκπαίδευσης και προσέφερε και εξακολουθεί να προσφέρει τις υπηρεσίες της τόσο στο πνευματικό έργο της Εκκλησίας ως κυκλάρχης και κατηχήτρια όσο και στο κοινωνικό.

Ανήκει στους πνευματικούς και οικονομικούς ενισχυτές του έργου της Ιεραποστολής και αποτελεί παράδειγμα για μίμηση. Παρατίθενται τα κύρια σημεία της εισηγήσεώς της και παραπομπές αγιογραφικών και πατερικών χωρίων, στα οποία στηρίχθηκε.

ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΗ ΟΜΙΛΙΑ ΣΤΟ 20ο ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΤΟΥ Π.Χ.Ο.Ο.Ι.
«Ἅμα Χριστιανός... ἅμα Ἱεραπόστολος»

Α΄ Μέρος: «Χριστιανός»

1. Τό ὄνομα Χριστιανός: πότε, πῶς καί ποῦ πρωτακούστηκε καί ἐπεκράτησε

α) Στά πρῶτα χρόνια τῆς ζωῆς τῆς Ἐκκλησίας, ὅσοι πίστεψαν καί ἔγιναν μέλη της ἀναφέρονται ὡς «πιστοί» (Κολ. Α΄ 1 / Α΄ Τιμ. 4, 12) ἤ ὡς μαθηταί (Πρ. 9, 26) ἤ ἀδελφοί (Πρ. 15, 1) ἤ Ἅγιοι (Ρωμ. 8, 27) ἤ ἐκλεκτοί (Β΄ Τιμ. 2, 10 / Τιτ. 1, 1).

β) Ἡ πορεία τῶν πιστῶν (ὁ Χριστιανισμός θά λέγαμε σήμερα) ὀνομάζεται «ὁδός Κυρίου» (Πραξ. 9, 2 / 18, 25 / 24, 22).

γ) Τό ὄνομα «Χριστιανοί» πρωτακούστηκε στήν Ἀντιόχεια γύρω στό 43 μ.Χ. στά πρῶτα ἱεραποστολικά ἀνοίγματα τῆς Ἐκκλησίας μέ τόν Ἀπόστολο Παῦλο καί Βαρνάβα (Πραξ. 11, 26). Τότε τό ὄνομα Χριστιανός ἦταν μᾶλλον περιφρονητικό λόγω τῆς ἄγνοιας τῶν ἐθνικῶν καί τῶν παρανοήσεων τῶν Ἰουδαίων.

Με τιμητικό περιεχόμενο ἀκούγεται στήν Καισάρεια ἀπ' τόν ἡγεμόνα Ἀγρίππα κατά τήν ἐνώπιόν του ἀπολογία τοῦ φυλακισμένου Ἀποστόλου Παύλου (Πραξ. 26, 28) καί ἐπιβεβαιώνεται στήν Α΄ Πέτρου (4, 16).

2. Ποιά ἡ σημασία τοῦ ὀνόματος «Χριστιανός»;

α) Εἶναι παράγωγο τῆς λέξης Χριστός, πού κατά μετάφραση τῆς Ἑβραϊκῆς λέξεως Μεσσίας σημαίνει Χρισμένος (Κατά τήν Βάπτιση τοῦ Χριστοῦ ἀπεκαλύφθη, ὅτι εἶναι Υἱός τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποίος ἀνέλαβε τό ἔργο τῆς Σωτηρίας = Σωτήρ).

β) Γιά τούς φορεῖς τοῦ ὀνόματος σημαίνει:

i. Ὁμολογία πίστεως εἰς τόν Χριστόν ὡς Υἱόν τοῦ Θεοῦ καί Σωτῆρα

ii. Ἀπό τήν βάπτισή μας καί ἐξῆς οἱ Χριστιανοί ἀνήκουμε στήν Ἐκκλησία ὡς μέλη της, ὡς τέκνα Θεοῦ κατά χάριν μέ προορισμό τήν Αἰώνια Ζωή (Φιλιπ. 4, 3 / Ἀποκ. 3, 5 / 17, 8 / 21, 27).

iii. Μετά τήν βάπτισή μας, τό ὄνομα Χριστιανός εἶναι τό ἔνδυμά μας (Γαλ. 3, 27), ἡ ταυτότητά μας.

iv. Φανερώνει τόν ὀργανικό δεσμό μας μέ τήν Ἐκκλησία, πού εἶναι «σῶμα Χριστοῦ» καί μέ τά μέλη της (Α΄ Κορ. 12, 12-17 / Ἐφ. 1, 22-23 / 4, 15).

v. Μᾶς συνδέει μέ τούς προαπελθόντας Χριστιανούς, φίλους καί συγγενεῖς.

vi. Μᾶς συνδέει ἀκόμα μέ τήν κοινωνία τῶν ἁγίων.

α) αφοῦ ἡ στρατευομένη Ἐκκλησία εἶναι τμῆμα τῆς θριαμβεύουσας

β) κατά τό Ἀποκ. 22, 4 «καί τό ὄνομα αὐτοῦ ἐπί τῶν μετώπων αὐτῶν».

3. Σχετικές πατερικές διδασκαλίες

α) Ἁγίου Γρηγορίου Νύσσης: Ὅσοι φέρουμε τό ὄνομα «Χριστιανός» ἐπιβάλλεται να ἐναρμονίζουμε τή ζωή μας μέ ὅ,τι ὁ Κύριος ζήτησε καί δίδαξε, διαφορετικά ὑβρίζουμε τό ὄνομα τοῦ Θεοῦ μας καί τόν προκαλοῦμε ἐπικίνδυνα. («Τό ὄνομα Χριστιανός», Γρηγ. Νύσσης, μετάφρ. Ἱερομ. Παγκρατίου Μπρούσαλη Αθήνα 1977, σελ. 17-19).

β) Διδασκαλία Ἰωάννου Χρυσοστόμου: Τά κέρδη ἀπό τήν ἀρετή μας καταλήγουν καί στούς ἄλλους, ὅπως καί ἡ ζημιά ἀπό τήν κακία μας ἐπηρεάζει καί τούς ἄλλους (Ἰω. Χρυσοστόμου P.G. 47, 500 «Πρός τούς ἔχοντας παρθένους συνεισάκτους»).

Β΄ Μέρος: «... ἅμα Ἱεραπόστολος»

1. Χαρακτηριστικά χωρία τῆς διδασκαλίας τοῦ Ἰωάννου Χρυσοστόμου: «ὑπεύθυνος γάρ ἕκαστος τῆς τοῦ πλησίον σωτηρίας ἐστίν» (Ἰω. Χρυσόστομος P.G.47,500) καί «Οὐδέν ψυχρότερον Χριστιανοῦ ἑταίρους μή σώζοντας» (Ἰω. Χρυσόστομος Ε.Π.Ε 15, 590.22).

2. Συμπέρασμα: Ὁ τίτλος τοῦ θέματος «Ἅμα Χριστιανός... ἅμα Ἱεραπόστολος» ἀποτελεῖ συμπερασματική, περιληπτική καί ἐπιγραμματική διατύπωση τῆς ἀνωτέρω διδασκαλίας τοῦ Χρυσοστόμου.

3. Τό χρέος μας:

α) Ἀφ' ἑνός στροφή στόν ἑαυτό μας (ἐσωτερική ἱεραποστολή) γιά αὐτογνωσία, κάθαρση καί ἐπιστροφή στόν ὀργανικό δεσμό μέ τόν Χριστό, ἀφ' ἑτέρου στροφή πρός τούς ἀδελφούς μας γιά τήν δική τους ἐπιστροφή στήν Ἐκκλησία, δηλαδή στήν ἀληθινή πίστη καί τή βίωσή της.

β) Ἡ Ἱεραποστολή εἶναι χρέος καί κάθε μέλους τῆς Ἐκκλησίας (Ἐφ. 4, 25).

4. Πρός ποίους στρέφεται τό Ἱεραποστολικό ἐνδιαφέρον μας:

α) Ἀφορμή ἡ παραβολή τοῦ καλοῦ Σαμαρείτου (Λουκ. 10, 37) καί ἡ παραβολή τοῦ καλοῦ ποιμένος (Ἰω. 10, 16).

β) Ἀφετηρία τῆς ὀρθόδοξης ἱεραποστολῆς: Ἡ παραβολή τοῦ Μ. Δείπνου (Λουκ. 14, 23).

γ) Ἀπαράβατη προϋπόθεση: ἡ προσφορά καί βίωση τῆς ἀνόθευτης ἀλήθειας.

5. Ὁ κάθε χριστιανός μπορεῖ καί πρέπει νά εἶναι «ἱεραπόστολος» γιατί χαρίσματα ἔχουν ὅλοι γιά τήν ἱεραποστολική διακονία τῆς καθημερινῆς ζωῆς (Ρωμ. 12, 6-13).

6. Ἡ ἱστορία τῆς Ἐκκλησίας ἐπιβεβαιώνει τό ὅτι ἡ νίκη τοῦ Χριστιανισμοῦ ὀφείλεται κατά μεγάλο μέρος καί στήν ἱεραποστολή τῶν ἁπλῶν Χριστιανῶν, φορέων τοῦ ὀνόματος τοῦ Χριστοῦ - παραδείγματα.

7. Ἡ πρόσκληση τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ:

α) «θεάσασθε τάς χώρας, ὅτι λευκαί εἰσί πρός θερισμόν ἤδη» (Ἰω. 4,35).

β) «ὁ μέν θερισμός πολύς, οἱ δέ ἐργάται ὀλίγοι. Δεήθητε οὖν τοῦ Κυρίου τοῦ θερισμοῦ, ὅπως ἐκβάλῃ ἐργάτας εἰς τόν θερισμόν αὐτοῦ» (Ματθ. 9, 37-38).

Θεοδώρα Δούση-Τσακάλου,
Θεολόγος

Ολόκληρη η ομιλία της κ. Θεοδ. Δούση έχει αναρτηθεί σε ηχητικό αρχείο αλλα και σε έντυπη μορφή με τις αντίστοιχες παραπομπές στην ιστοσελίδα του Ομίλου μας www.ierapostoli.gr

1η ημέρα 21/08/2015 – 2η Συνεδρία

Ο κ. Ευστάθιος Σταυριανός

Ο κ. Ευστάθιος Σταυριανός είναι Διδάκτωρ Γεωπονίας του Πανεπιστημίου του Εδιμβούργου και έχει διατελέσει Πρόεδρος του Δ.Σ. του Π.Χ.Ο.Ο.Ι. κατά τα παρελθόντα έτη. Τα τελευταία δέκα χρόνια διακονεί το έργο του Ομίλου ως επικεφαλής της Επιτροπής Χρισσού Φωκίδος. Είναι πολύτεκνος οικογενειάρχης και υπεύθυνος συντονιστής της συνάξεως νέων οικογενειών στην Κατασκήνωση της «Αγίας Ταβιθά». Παραθέτουμε αποσπάσματα της ομιλίας του, ως ενεργού μέλους στα μετόπισθεν του ιεραποστολικού έργου.

«Συνεργοί Ιεραποστολής από τα μετόπισθεν»

Οι εθελοντές συνεργάτες των μετόπισθεν της ιεραποστολής είναι ευαίσθητοι απέναντι στον πόνο και τη στέρηση των αδελφών τους, «όπου γης». Δεν μπορούν να προσπεράσουν με αδιαφορία τον ασθενή, τον ανήμπορο, τον ανάπηρο, τον πεινασμένο, τον αναζητητή της Αλήθειας. Τους είναι αδιανόητο να μη βοηθήσουν, να μη δείξουν έμπρακτη αγάπη, να μην ακολουθήσουν το φωτεινό παράδειγμα του καλού Σαμαρείτη της παραβολής.

Και αυτό σε μια εποχή όπου οι άνθρωποι προσέχουν πρωτίστως τους πολιτικούς, τους καλλιτέχνες, τους οικονομολόγους, τους επιστήμονες και τους ποδοσφαιριστές, ενώ αποστρέφουν το πρόσωπό τους από το έργο της Εκκλησίας και κλείνουν τα αυτιά τους στο λόγο της. Δε φτάνουν βέβαια στο σημείο να την απορρίψουν, γιατί της αναγνωρίζουν κάποιον κοινωφελή ρόλο. Αρνούνται όμως πεισματικά τη διδασκαλία της γιατί δε θέλουν να δεσμευτούν από τις εντολές της (...).

Ο άνθρωπος που βλέπει τον άλλον σαν αντικείμενο χρήσης δεν μπορεί να καταλάβει τη χαρά και την ευτυχία εκείνου που μπορεί να αγκαλιάζει αυτόν που αγαπάει και να νιώθει πληρότητα ύπαρξης και ζωής. **Η δυνατότητά μας να αναστρέψουμε το σημερινό κλίμα, έχει αφεθεί στη θυσία και στην αυταπάρνηση λίγων ανθρώπων. Αυτοί είναι ο σπόρος της ελπίδας, η κιβωτός και ο εγγυητής για την άνοιξη που ασφαλώς θα ξανάρθει** (...).

Τα οφέλη που αποκομίζει ο καθένας από μας όταν εργάζεται ανιδιοτελώς εκδηλώνοντας την αλληλεγγύη του προς τον συνάνθρωπό του, μας αποδεικνύουν μελέτες στον καινούργιο τομέα της ψυχοσωματικής ιατρικής, ότι οι θετικές καταστάσεις του πνεύματος που δημιουργούνται όταν κανείς προσφέρει, όπως χαρά, ηρεμία, ευτυχία, ενθουσιασμό, ικανοποίηση, μπορούν να βελτιώσουν τη σωματική μας υγεία. **Η ανιδιοτελής διάθεση προσφοράς μέσα από τις μοναδικές εμπειρίες που μας χαρίζει ενισχύει τις καλές πλευρές του χαρακτήρα μας. Μας βοηθάει**

να διαμορφώσουμε ένα καλύτερο πρόσωπο. Μας δημιουργεί ποικίλα θετικά συναισθήματα και συνεπάγεται ψυχικά οφέλη (...).

Η πείρα δεκαετιών στο έργο των μετόπισθεν μας έχει διδάξει ότι, μόνο με την εν Χριστώ αγαστή συνεργασία των μελών επιτυγχάνονται οι θεάρεστοι ιεραποστολικοί σκοποί του έργου και είναι αποτελεσματική η προσπάθεια ενισχύσεως της ιεραποστολής των πρόσω. Ο παππούλης προσπαθούσε με πολύ επιμέλεια, έργω και λόγω, να μας μπολιάσει με αυτό το πνεύμα της συνεργασίας (...).

Η ιδιωτική πρωτοβουλία αποτελεί στις ημέρες μας την πρωτοπορία στο έργο της ιεραποστολής, το οποίο φαίνεται ότι το ευλογεί ο Χριστός (...). Η ιδιωτική πρωτοβουλία κάνει την εμφάνισή της από τα χρόνια του Χριστού, στην περίπτωση του Ευαγγελίου που ο Ιωάννης ρωτά το Χριστό «διδάσκαλε είδομεν τινά εν τω ονόματί σου εκβάλλοντα δαιμόνια ος ούκ ακολουθεί ημίν και εκωλύσαμεν αυτόν ότι ουκ ακολουθεί ημίν», ο Ιησούς είπε «μη κωλύετε αυτόν· ουδείς γαρ έστιν ος ποιήσει δύναμιν εν τω ονόματί μου και δυνήσεται ταχύ κακολογήσαι με· ος γαρ αν ποτίσει υμάς ποτήριον ύδατος εν τω ονόματί μου, ότι Χριστού έστε, αμήν λέγω θμίν, ου μη απολέση τον μισθόν αυτού» (Μαρκ. 9, 38-41).

Ο αείμνηστος καθηγητής της Ιεραποστολικής Ηλίας Βουλγαράκης, παρουσιάζει μέσα από τις Πράξεις των Αποστόλων και τις Επιστολές του Αποστόλου Παύλου, μερικά από τα διακονήματα των συνεργών στα «μετόπισθεν» των Αποστόλων.

«Σε κάθε Εκκλησία υπήρχαν πιστοί που διέθεταν τα σπίτια τους για τις συνάξεις των αδελφών. Τέτοιους «οίκους» συναντάμε συχνά. Όταν πάλι ο κόσμος ήταν πολύς , τότε χρειαζόταν να καταβληθούν χρήματα για να ενοικιασθούν αίθουσες, όπως η Σχολή του Τυράννου στην Έφεσσο (Πραξ. Ιθ΄, 9). Μεγάλο διακόνημα ήταν επίσης η φιλοξενία των Αποστόλων και των διερχομένων βοηθών τους, καθώς και η ιατρική τους περίθαλψη. Θυμίζουμε τη «Λογία», δηλαδή τη σύναξη και αποστολή χρημάτων για τους φτωχούς των Ιεροσολύμων, ως έμμεσο τρόπο ενισχύσεως της ιεραποστολής και το ράψιμο από γυναίκες ρούχων για τους φτωχούς (Πραξ. Θ, 39). Πολλοί πιστοί επίσης βοηθούσαν τους Αποστόλους να σωθούν από επικίνδυνες καταστάσεις ή τους συνόδευαν στη φυγή τους ή προλάβαιναν τις καταστάσεις με το δίκτυο πληροφοριών που είχαν αναπτύξει. Άλλοι τους βοηθούσαν οικονομικά, ή με άλλο υλικό τρόπο. Άλλοι πάλι μετέφεραν επιστολές κι άλλοι διάβαζαν μεγαλόφωνα τις επιστολές στη σύναξη της Εκκλησίας. Άλλοι τέλος ενημέρωναν τους Αποστόλους για παρεκτροπές που συνέβαιναν στις τοπικές Εκκλησίες (Α΄ Κορ. Α΄, 11). Συνήθεια επίσης των πιστών ήταν να «προπέμπουν» τους Αποστόλους όταν έφευγαν, ή να τους υποδέχονται όταν έφταναν. Όλη αυτή η υλική και κυρίως ηθική συμπαράσταση που δινόταν από τους πιστούς των τοπικών Εκκλησιών στους Αποστόλους, αποτελούσε γι' αυτούς μεγάλη ενίσχυση και παρηγοριά, ιδιαίτερα μάλιστα στις ώρες των έντονων δοκιμασιών (Πραξ. Κα΄, 15, Β΄ Τιμ. Α΄, 16). **Για τους «συνεργούς» αυτούς που συναθλούσαν μαζί του «εν τω ευαγγελίω», δεν δίσταζε ο Απόστολος Παύλος να ομολογήσει ότι τα ονόματά τους ήταν γραμμένα «εν βίβλω ζωής»** (Φιλιπ. Δ΄, 3).

Από την παραπάνω διαδρομή μας, καταλήγει ο αείμνηστος καθηγητής, στην ιστορία των αποστολικών χρόνων, δηλαδή στην εποχή εκείνη της Εκκλησίας όπου η ιεραποστολή αποτελούσε κοινή συνείδηση των πιστών, βγαίνει άκοπα το συμπέρασμα ότι **η ιεραποστολή δεν είναι θέμα μόνο των ιεραποστόλων αλλά και όλων των πιστών, τόσο στο σύνολό τους ως Εκκλησία όσο και καθενός ξεχωριστά»**.

Κάποια από τα πιο συνήθη διακονήματα της συγχρόνου ιεραποστολικής προσπάθειας είναι:

Και ’μεις που είμαστε στα μετόπισθεν, καλούμαστε να μιμηθούμε τη ζωή της κακοπάθειας και της αυτοθυσίας.

• Η ανοικοδόμηση, ανακαίνιση και επέκταση ιερών ναών, σχολείων, ιατρείων, ορφανοτροφείων, τεχνικών σχολών κ.λπ.

• Η αποστολή ιατροφαρμακευτικής βοήθειας ή χρημάτων για αγορά φαρμάκων, τροφίμων για συσσίτια και άλλων αναγκών.

• Η αγορά ή ραφή αμφίων και αποστολή λειτουργικών σκευών, λειτουργικών βιβλίων και γενικά εκκλησιαστικών ειδών.

• Η οικονομική βοήθεια για την κάλυψη διαφόρων αναγκών των ιεραποστόλων.

• Η οικονομική ενίσχυση για φτωχά και ορφανά παιδιά καθώς και ιερατικών οικογενειών, όπως και η θέσπιση υποτροφιών.

• Η αποστολή οικονομικής ενίσχυσης ή και κατάλληλων μηχανημάτων για εξασφάλιση καθαρού νερού ύδρευσης καθώς και άρδευσης καλλιεργειών για την παραγωγή των βασικών ειδών διατροφής έτσι ώστε να δημιουργηθούν οι προϋποθέσεις ανεξαρτησίας των κατά τόπους ιεραποστολικών κλιμακίων και νεοσύστατων Εκκλησιών.

Ο Απόστολος Παύλος στην Α΄ Κορ. Δ΄, 9-16 παρακαλεί να τον μιμηθούν οι χριστιανοί. Όλοι οι χριστιανοί. Δηλαδή όλοι εμείς, όχι μόνο οι ιεραπόστολοι. Και ’μεις που είμαστε στα μετόπισθεν. Καλούμαστε να μιμηθούμε τη ζωή της κακοπάθειας και της αυτοθυσίας. Το θυσιαστικό φρόνημα είναι απαραίτητο για τη διάδοση του ευαγγελικού μηνύματος. **Κανείς δεν πείθεται μόνο με τα λόγια, αλλά με τον τρόπο ζωής όποιου μιλά για τον Χριστό. Κανείς δεν εμπιστεύεται όποιον απλώς δείχνει με το δάχτυλο την πορεία, όλοι όμως, στηρίζονται σ’ αυτόν που πρώτος βάδισε τον ίδιο δρόμο** (...) .

Ο καθένας από εμάς, ο κάθε άνθρωπος καλούμενος στην πίστη καλείται και για την ιεραποστολή. **Η ιεραποστολή κατανοείται ως εντολή Θεού** (Πραξ. Ι΄, 42 «παρήγγειλεν» πρβλ. Ματθ. Κη΄, 19) **ως οφειλή** (Ρωμ. α΄, 14) και **ως ανάγκη** (Α΄ Κορ. Θ΄, 10).

Ευστάθιος Σταυριανός,
Γεωπόνος PhD,
Επικεφαλής Επιτροπής
Συνεργατών Π.Χ.Ο.Ο.Ι. Χρισσού

Ολόκληρη η ομιλία του κ. Ευστ. Σταυριανού έχει αναρτηθεί σε video αλλά και σε έντυπη μορφή με την αντίστοιχη βιβλιογραφία της στην ιστοσελίδα του Ομίλου μας www.ierapostoli.gr

1η ημέρα 21/08/2015 – 3η Συνεδρία

Εικόνες από το «ξέφωτο» της ιεραποστολής...

Χάρις στη βοήθεια των αφανών πρωτεργατών στα «μετόπισθεν»

Ο κ. Κυριάκος Μαλτέζης

Ο κ. Κυριάκος Μαλτέζης, πτυχιούχος της Ιατρικής Σχολής Αθηνών με μεταπτυχιακές σπουδές στη Διοίκηση Μονάδων Υγείας εργάζεται ως Επιμελητής Β΄ στο Κέντρο Υγείας Αλιάρτου Βοιωτίας. Από το 2006 συμμετάσχει σε εθελοντικές αποστολές και στη Κινητή Μονάδα Υγείας της Αρχιεπισκοπής Αθηνών από την ίδρυσή της. Έχει επισκεφτεί επανειλημμένως τα ορθόδοξα ιεραποστολικά κλιμάκια στην Τανζανία και Μαδαγασκάρη όπου έχει προσφέρει τις ιατρικές του υπηρεσίες. Στο Ιεραποστολικό Συνέδριο μετέφερε με προβολή διαφανειών τις ιεραποστολικές του εμπειρίες από αυτές τις αποστολές. Ένα μικρό δείγμα της παρουσίασης παραθέτουμε στην συνέχεια.

Εκκλησία! Θεραπευτήριο Ψυχών και σωμάτων

Το συσσίτιο της Αρχιεπισκοπής στη Μαδαγασκάρη, ένα κουτί μπισκότα και μια κούπα γάλα σκόνη, για πολλά παιδιά το μοναδικό «γεύμα» της ημέρας

Η ευλάβεια και η Πίστη, δεν έχει χρώμα, ούτε Πατρίδα

Η έννοια του «πλησίον» όπως και η Χάρη Του είναι Παντού

Ολόκληρη η παρουσίαση του κ. Κυρ. Μαλτέζη έχει αναρτηθεί σε video στην ιστοσελίδα του Ομίλου μας www.ierapostoli.gr

2η ημέρα 22/08/2015 – 1η Συνεδρία

Ο πρωτοπρεσβύτερος π. Πέτρος Χιρς είναι αμερικανικής καταγωγής. Γεννήθηκε στο Ντάλας του Τέξας. Μεγάλωσε σε μία παραδοσιακή αγγλικανική οικογένεια με πατέρα ιερέα. Μέσα από μία πορεία αναζήτησης της αλήθειας, γνώρισε την Ορθοδοξία στην Αμερική και στη συνέχεια βαπτίστηκε Ορθόδοξος στην Ι. Μ. Αγ. Παύλου στο Άγιο Όρος.

Μετά τις σπουδές του στο πανεπιστήμιο του Wisconsin και στο πανεπιστήμιο της Καλιφόρνιας - Berkeley, φοίτησε στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης, στη Θεολογική Σχολή, όπου εκπόνησε διδακτορική διατριβή στο τομέα της Δογματικής. Στην ομιλία του αναφέρθηκε στο γεγονός της μεταστροφής του στην Ορθοδοξία και απάντησε στα ερωτήματα τι ψάχνει σήμερα ένας ετερόδοξος, ποιος είναι ο ρόλος ημών των Ορθοδόξων και πως εμποδίζουμε εμείς την έλευση των ετεροδόξων στην ορθοδοξία. Παραθέτουμε απόσπασμα της εισηγήσεώς του.

Ο π. Πέτρος Χιρς

Η ετεροδοξία, η Εκκλησία και Εμείς

Η δαιμονική μέθοδος της συνυπάρξεως του διαλόγου, της διεισδύσεως και της ανατροπής

Είναι σημαντικό ιδιαίτερα για τους ιεραποστόλους να αναφερθούμε και να κατανοήσουμε τη δαιμονική μέθοδο της νοθείας. Ο διάβολος όταν είδε ότι πλέον η ισχύς του κυριολεκτικά καταρρακώθη με τον Σταυρό και την Ανάσταση του Χριστού, άρχισε να πολεμάει την Εκκλησία με μία άλλη νέα μέθοδο, με τη μέθοδο της νοθείας. Δεν έρχεται να πει ότι ο Χριστός δεν είναι τίποτα, γιατί ενικήθη. Έρχεται όμως να μιλήσει με τη γλώσσα της νοθείας και να πει «Να, βεβαίως, εγώ δέχομαι τον Ιησού Χριστό αλλά ο Ιησούς Χριστός είναι άνθρωπος. Σπουδαίος άνθρωπος, αλλά είναι άνθρωπος». Αυτό λέει και ο δυτικός άνθρωπος σήμερα. Κυριαρχεί δηλαδή αρειανισμός σήμερα στο δυτικό κόσμο. Ο Ιησούς είναι σπουδαίος άνθρωπος αλλά δεν είναι Θεός.

Ή λέει ότι «η Εκκλησία είναι σπουδαία και εκτιμούμε τις εικόνες και την ιστορία και τη θεολογία σας αλλά δεν είστε η μοναδική Εκκλησία του Χριστού. Μαζί με τους παπικούς και τους προτεστάντες είστε η Εκκλησία του Χριστού». Τι διαφορά έχει όμως αυτό από τον αρειανισμό, την άρνηση του Θεανθρώπου; Από το ψέμα του διαβόλου; Απλώς είναι στο επιπέδο της εκκλησιολογίας και όχι μόνο της Χριστολογίας [όπως με τον Άρειανισμό]. Γιατί η σωτηρία εργάζεται

στην Εκκλησία και αν υπάρχει άρνηση της Εκκλησίας, υπάρχει άρνηση του Θεανθρώπου. Δηλαδή, αν στο τέλος λέει ότι η Εκκλησία, η Ορθόδοξη Εκκλησία, δεν είναι σώμα Χριστού, είναι σα να λέει ότι ο Χριστός είναι άνθρωπος. Γιατί τα σωματεία, οι οργανώσεις και οι ομολογίες είναι ανθρώπινα κατασκευάσματα. Εάν η Ορθόδοξη Εκκλησία ταυτίζεται με αυτούς τότε έχουμε ουσιαστικά αρειανισμό στην πράξη, στο επίπεδο της εκκλησιολογίας και κόβεται η σωτηρία και η ιεραποστολή της Εκκλησίας. Ο διάβολος με κάθε τρόπο επιδιώκει να δημιουργήσει μία απόκλιση από την αλήθεια. Ακριβώς αυτό γίνεται σήμερα στο επίπεδο της εκκλησιολογίας, της Εκκλησίας.

Τέσσερα στάδια περνάει ο διάβολος από τότε με τον Αδάμ και την Εύα και σήμερα στο προσωπικό αλλά και στο εκκλησιαστικό επίπεδο. Τέσσερα στάδια περνάει για να πετύχει το σκοπό του, την ανατροπή της πίστεως μας.

Ο π. Πέτρος Χίρς με τους νέους συνεργάτες της Ιεραποστολής του Π.Χ.Ο.Ο.Ι.

Πρώτο Στάδιο: Η Συνύπαρξη

Το πρώτο είναι η συνύπαρξη. Έρχεται σε ετέρα μορφή όπως το φίδι και βρίσκεται κοντά μας, κοντά στους ορθοδόξους, κοντά στους πιστούς. Αυτή η συνύπαρξη είναι απαραίτητη προϋπόθεση για να προχωρήσει στο επόμενο στάδιο που είναι ο διάλογος. Γι' αυτό ο Θεός στην Παλαιά Διαθήκη είναι τόσο αυστηρός να μην αναμιγνύεται ο λαός του Θεού με τους ειδωλολάτρες. Ακριβώς γιατί είναι η αρχή της πτώσης. Η συνύπαρξη. «Μὴ γίνεσθε ἑτεροζυγοῦντες ἀπίστοις,» λέει ο Απόστολος Παύλος. «ἐξέλθατε ἐκ μέσου αὐτῶν, καὶ ἀφορίσθητε, λέγει κύριος, καὶ ἀκαθάρτου μὴ ἅπτεσθε· κἀγὼ εἰσδέξομαι ὑμᾶς».

Αλλά σήμερα δεν είμαστε στην Παλαιά Διαθήκη, δεν μπορούμε να βγούμε υπαρξιακά από τον κόσμο αλλά τροπικά. Τροπικά βγαίνει ο πιστός. Τότε ήταν ορατά σύνορα, τώρα είναι πνευματικά. Και σύνορα οι Πατέρες της Εκκλησίας όρισαν τους κανόνες της Εκκλησίας. Και υπάρχουν κανόνες της Εκκλησίας για τη συμπεριφορά μας ιδιαίτερα στα πνευματικά με τους ετεροδόξους, τους αιρετικούς. Αυτά τα όρια πρέπει να σεβόμαστε αν θα μένουμε μακριά από τον πειρασμό. Αν καταργούμε τους κανόνες, αν καταργούμε τα σύνορα, μπαίνουμε στον πειρασμό. Και ο πειρασμός είναι να συσχηματιζόμαστε με αυτόν τον κόσμο, να γίνουμε κοσμικοί όχι μόνο στην πίστη αλλά και στη μεθοδολογία, γιατί πολλοί μπορεί να μένουν ορθόδοξοι δογματικά αλλά ετερόδοξοι μεθοδολογικά. Και λέει ο Απόστολος Παύλος «μὴ

συσχηματίζεσθε τῷ αἰῶνι τούτῳ, ἀλλὰ μεταμορφοῦσθε τῇ ἀνακαινώσει τοῦ νοός, εἰς τὸ δοκιμάζειν ὑμᾶς τί τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ, τὸ ἀγαθὸν καὶ εὐάρεστον καὶ τέλειον». Η τήρηση των κανόνων της Εκκλησίας είναι απαραίτητη, για να μη μπούμε στον πειρασμό της συνύπαρξης τροπικά με τους ετεροδόξους.

Δεύτερο Στάδιο: Ο Διάλογος

Αλλά θέλει να μας φέρει στο δεύτερο στάδιο, στο διάλογο. Και εδώ έχει πολύ πείρα και είναι πιο ισχυρός από εμάς. Γι'αυτό η ταπείνωση μόνο σώζει αυτόν που δε θα πέσει σε αυτήν την παγίδα. Οι χριστιανοί είναι αγαθοί και όχι πονηροί, και ακριβώς εδώ είναι η αδυναμία μας, γιατί θέλουμε να πιστέψουμε ότι ο άλλος είναι ειλικρινής. Είναι ιδιαίτερα επικίνδυνο όταν έχουμε πολύ περηφάνια και δεν έχουμε κάνει πρόοδο πνευματικά. Μας λένε ό,τι θέλουμε να ακούμε και οι ετερόδοξοι είναι πολύ καλοί σε αυτό. Μας επαινούν για την ιστορία μας, τις εικόνες μας κλπ. Έρχεται η περηφάνια και η αλαζονεία ότι είμαστε κάτι και κάτι κάνουμε. Δεν σημαίνει όμως ότι υπάρχει κάποια διάθεση από τον ετερόδοξο να γίνει ορθόδοξος. Θέλουν να αποκτούν αυτά που έχουμε και όχι να γίνουν αυτό που είμαστε.

Υπάρχουν δύο διάλογοι. Υπάρχει ο διάλογος που είναι ευλογημένος, νόμιμος, αυτόν που έκαναν οι άγιοι και οι απόστολοι. Υπάρχει και άλλος που είναι καταραμένος, που είναι του διαβόλου.

Ο πρώτος είναι η διασάφηση. Οι απόστολοι ήρθαν στον Χριστό πολλές φορές για διασάφηση. Αυτός ο διάλογος είναι ευλογημένος. Έρχεται κάποιος με ταπείνωση και διάθεση να μάθει από τον Κύριο. Όταν ο ετερόδοξος έρχεται στην Εκκλησία έτσι, είμαστε σε καλό δρόμο. Έχουμε ευλογία. Θα έχουμε καρπό πνευματικά.

Όταν έρχεται για το δεύτερο διάλογο, που είναι η διερεύνηση, εδώ είναι η πονηρία. Διερεύνηση θα πει, δηλαδή, έρχομαι να συζητήσουμε. Να τα πούμε μεταξύ μας και να βρούμε μία άλλη τρίτη οδό, άλλη αλήθεια, όχι αυτό που κηρύτετε εσείς οι Ορθόδοξοι αλλά μεταξύ μας θα βρούμε την ιστορική εκκλησία, την αλήθεια του Χριστού κλπ. Έρχεται όχι ως αναζητητής της αληθείας, όχι ως μαθητής αλλά έρχεται επί ίσοις όροις. Και αυτή είναι η έκφραση που είπαν όταν ξεκίνησε ο θεολογικός διάλογος με τους παπικούς, ότι εδώ έρχονται οι παπικοί και οι Ορθόδοξοι επί ίσοις όροις. Ακριβώς μέσα σε αυτό το κλίμα δε θα βρούμε τη σωτηρία. Δε θα έχουμε επιστροφή των ετεροδόξων. Σε αυτό το κλίμα δεν υπάρχει μετάνοια και ό,τι γίνεται είναι χωρίς κόστος. Αν είμαστε σε αυτά τα τέσσερα, δηλαδή όχι αναζήτηση της αληθείας, όχι πνεύμα μαθητείας, έλλειψη μετανοίας και χωρίς κόστος, τότε αυτός ο διάλογος είναι διερεύνηση, είναι πονηρός και εκ του διαβόλου. Ακριβώς εδώ επειδή είμαστε αγαθοί και όχι μαθημένοι στους τρόπους των πονηρών και των ετεροδόξων, θα πέσουμε. Δεν είναι ο διάλογος που καταλήγει στη σωτηρία αλλά ο διάλογος που οδηγεί στην αλλοίωση της Ορθοδοξίας.

Τρίτο Στάδιο: Η Διείσδυση

Το τρίτο στάδιο είναι η διείσδυση. Ο διάβολος με το «πες, πες, πες», με τον ατελείωτο διάλογο με τους ετεροδόξους, με το να είμαστε φίλοι, καθημερινώς να βρισκόμαστε μαζί, να συνεργαζόμαστε

για τη φιλανθρωπία και τα δευτερεύοντα κ.λπ., επιτυχαίνει την διείσδυση. Αυτό το βλέπουμε πολύ ξεκάθαρα στο εξωτερικό σήμερα. Σε αρκετά μέρη του κόσμου έχουμε φτάσει σε πολλά επίπεδα να υπάρχει αλλοίωση του ορθοδόξου φρονήματος, ακριβώς διότι έχουμε όχι μόνο συνύπαρξη και διάλογο, αλλά και διείσδυση του ετεροδόξου και του φρονήματός του μέσα στην Ορθόδοξη Εκκλησία. Ως παραδείγματα αναφέρουμε: η συμπροσευχή, η αλλοίωση του Ορθοδόξου ήθους, υιοθέτηση των ιεραποστολικών μεθόδων των ετεροδόξων κτλ. Η διείσδυση αργά ή γρήγορα οδηγεί στο τέταρτο στάδιο, στην ανατροπή.

Τέταρτο Στάδιο: Η Ανατροπή

Ο διάβολος πέτυχε οι πρωτόπλαστοι να απλώνουν τα χέρια τους και μόνο τότε κατάλαβαν ότι είχαν ανατροπή. Ότι έχασαν τη σωτηρία. Είναι πλέον αργά όταν υπάρχει ανατροπή. Τι θα πεί ανατροπή στην ιεραποστολή και στον οικουμενισμό; Ανατροπή θα πει ότι δεν πρόκειται για επιστροφή των ετεροδόξων αλλά και εμείς οι ίδιοι οι Ορθόδοξοι ταυτιζόμαστε με τους ετεροδόξους σε όλα τα επίπεδα αλλά και ακόμα κοινωνούμε μαζί. Δυστυχώς και αυτό συμβαίνει σήμερα στο εξωτερικό, στην Αμερική, στον Καναδά, στην Ευρώπη, δηλαδή, ορθόδοξοι ιερείς να κοινωνούν τους παπικούς, τους μονοφυσίτες. Όταν ταυτίζεται η Ορθοδοξία με την ετεροδοξία, η πίστη με την πλάνη, η Εκκλησία με την αίρεση, έχουμε ανατροπή της ορθοδόξου πίστεως και του φρονήματος. Ως παραδείγματα αναφέρουμε: ταύτιση εκκλησιολογικά με τους ετεροδόξους, η αποδοχή του βαπτίσματος και άλλων μυστηρίων καθ' αυτά.

Η παρουσία νέων ανθρώπων στο Συνέδριο οι οποίοι σαν «διψασμένα ελάφια» έτρεχαν κοντά στους ιεραποστόλους, αποδεικνύει πόσο βαθιά συγκινεί και προβληματίζει το ιεραποστολικό έργο την νέα γενιά, σε μια εποχή όπου όλοι καλούμαστε σε πνευματική εγρήγορση και συστράτευση.

Εδώ είναι η επιτυχία του διαβόλου ότι μας πέρασε από τα τέσσερα στάδια και φτάσαμε στην ανατροπή.

Εμείς είμαστε εδώ σήμερα [στο ιεραποστολικό συνέδριο] γιατί θέλουμε να προχωράει η ιεραποστολή της Εκκλησίας. Εάν το θέλουμε πραγματικά θα προσέξουμε αυτά τα τέσσερα στάδια και θα αποφεύγουμε τις παγίδες του διαβόλου. Η Ορθόδοξη ιεραποστολή είναι η απάντηση στη νοθεία της πίστεως. Μόνο αν η Ορθόδοξη Εκκλησία συνεχίζει ορθόδοξα την ιεραποστολή της προς τους ετεροδόξους, τότε μόνο υπάρχει ελπίδα να υπάρχει ανατροπή, όχι της ορθοδοξίας (!), αλλά της αιρέσεως του οικουμενισμού υπέρ της σωτηρίας των ετεροδόξων.

Πρωτοπρεσβύτερος Πέτρος Χίρς
Ι. Ναός Προφήτη Ηλία
Πετροκέρασα Χαλκιδικής

Ο προφορικός λόγος επιμελήθηκε για σαφήνεια και το γραπτό κείμενο είναι πιο πλήρες και ακριβές.

2η ημέρα 22/08/2015 – 2η Συνεδρία

Ο π. Ερμόλαος Ιατρού είναι γνωστός σε όλους για την τεράστια ιεραποστολική του διακονία επί σειρά ετών στο Μαλάουι της Κεντρικής Αφρικής. Κατάγεται από την Μυτιλήνη. Είναι έγγαμος ιερέας με τέσσερα ανήλικα παιδιά. Έχει αποφοιτήσει από την Παιδαγωγική Ακαδημία της Μυτιλήνης και για 10 χρόνια εργάστηκε ως δάσκαλος στην Ελλάδα και στο Μαλάουι.

Ο Ιεραπόστολος π. Ερμόλαος Ιατρού

Τα τελευταία πέντε έτη σταμάτησε να είναι δάσκαλος στο Μαλάουι και ασχολείται μόνο με την ιεραποστολή. Στο συνέδριο μετέφερε εικόνες και εμπειρίες απ' την Ορθόδοξη ζωή και την καθημερινότητά του σ' αυτή τη χώρα. Παραθέτουμε αποσπάσματα της εισηγήσεώς του.

Ορθόδοξη Ιεραποστολή στο Μαλάουι

Εικόνες Θεού στην Ελλάδα ή στο Μαλάουι και Ορθόδοξη Ιεραποστολή στον κόσμο

Για ένα χριστιανό που ζει και κινείται σε μια ήπειρο μακρινή (τριτοκοσμική), που αντιμετωπίζει καθημερινά αναρίθμητα θέματα και υποθέσεις τελείως διαφορετικές από αυτές που απασχολούν ένα χριστιανό που κατοικεί στην σύγχρονη και προοδευμένη Ευρώπη του 2015, πόσο εύκολο είναι να μπει στη θέση του σύγχρονου ιθαγενή του Μαλάουι που ζει με πρωτόγονα μέσα, σε πρωτόγονες συνθήκες και έχει να λύσει τα προβλήματά του με πρωτόγονο τρόπο; (...).

Αδελφοί σίγουρα όλοι θα συμφωνήσουμε ότι η Ιεραποστολή γενικά είναι η συντονισμένη προσπάθεια της Ορθόδοξης Εκκλησίας μας να φέρει τον Λόγο του Θεού μέσα από το Θεόπνευστο Ευαγγέλιο αλλά και την Ζωντανή Παράδοση της Εκκλησίας μας σε κάθε πρόσωπο ξεχωριστά.

(...) Είναι δυνατόν σήμερα να συνεχιστεί το έργο του Ευαγγελισμού της ανθρωπότητας ή μήπως όχι; Και γιατί όχι!

Πολλοί σήμερα ιδιαίτερα συνεκτιμώντας τις κρίσιμες ιστορικές συγκυρίες για την πατρίδα μας, υποστηρίζουν ότι παντού γίνεται ιεραποστολή και η χώρα μας έχει πολλά προβλήματα και δεν υπάρχει λόγος ούτε να στείλουμε τους δικούς μας ανθρώπους εκεί και ούτε να στείλουμε τα λεφτά μας και ούτε λίγο ούτε πολύ, ότι δεν υπάρχει λόγος να νοιαστούμε και να ενδιαφερθούμε πιο πολύ από ένα τυπικό ενδιαφέρον καλοσυνάτης συμπάθειας για τον πλησίον μας που είναι και χριστιανικό μας καθήκον άλλωστε! (...).

Το Μαλάουι σαν μια από τις 10 φτωχότερες χώρες του κόσμου, συγκεντρώνει ένα σωρό προβλήματα, πολλά από αυτά φανερά με την πρώτη ματιά, αλλά και πολλά ακόμη που τα διακρίνεις με μια πιο προσεκτική παρατήρηση. Φτώχια, πείνα, αρρώστια, ανεργία, έλλειψη υγειούς συστήματος εκπαίδευσης, συστήματος υγείας, έλλειψη προγραμμάτων αποδοτικής απασχόλησης και αξιοποίησης του δυναμικού της χώρας, μια γενική έλλειψη εκτελεστικού συστήματος που να προστατεύει τους πολίτες από την παραβατικότητα και να διασφαλίζει την ειρήνη και την αξιοκρατία! (...).

Αμορφωσιά και ανέχεια ταλαιπωρούν τους ιθαγενείς. Η γη χωρίς μέσα, χωρίς μέθοδο, σπόρους και λεφτά, δεν αποδίδει (...).

Οι άνθρωποι λαχταρούν κάτι καλύτερο και ξενιτεύονται στην ίδια τους την χώρα (...).

Εκεί στην επαρχία συναντήσαμε ανθρώπους που έκλαιγαν από ευγνωμοσύνη όταν

τους προσφέραμε μια χούφτα αλεύρι, γιατί όπως μας είπαν, είχαν μια βδομάδα που τους είχαν τελειώσει όλα τους τα φαγώσιμα και τα νέα καλαμπόκια που ευδοκιμούν εκεί, αργούσαν ακόμη να ωριμάσουν. Εκεί στην επαρχία ένα σακούλι αλάτι μπορεί να αγοράσει ψυχές (...).

Στις μεγάλες πόλεις: Λιλόγκουε πρωτεύουσα, Μπλαντάιαρ συμπρωτεύουσα, Ζόμπα πρώην πρωτεύουσα, η αστυφιλία, συγκεντρώνει πλήθος ταλαίπωρων ιθαγενών (ακόμη και λαθρομεταναστών από διπλανές χώρες) που αφήνουν την επαρχία με όνειρα για το μέλλον, αλλά πολύ γρήγορα η εκμετάλλευση και ο σκληρός ανταγωνισμός η ανεργία και η ανέχεια τους φέρνουν σε αδιέξοδα και απελπισία (...).

Τόσο στις πόλεις όσο και στα χωριά δυσειδαιμονίες, και μαγείες ταλαιπωρούν τους ιθαγενείς (...).

Οι μικρές διαφωνίες, η μέθη, ο τζόγος, η ασωτία και τα πάθη τους γενικά, πολύ συχνά οδηγούν τους ιθαγενείς σε βαριά αδικήματα που άλλοτε δίκαια και άλλοτε άδικα τους οδηγούν στις φυλακές (...). Εκεί στις φυλακές, κρύβεται άλλο ένα μεγάλο δράμα... σκληρές συνθήκες! άγριες. Δεν θα πω πολλά, ένα μόνο θα σας μεταφέρω... έχεις συγγενείς που σε νοιάζονται, θα σου φέρουν φαγητό! Δεν έχεις; Τότε θα μείνεις νηστικός!

(...) Σε ένα δημόσιο σχολείο στα χωριά στο Μαλάουι, το πρώτο που θα μας κάνει εντύπωση είναι ότι όλα τα παιδιά θα μας φανούν μικροκαμωμένα και ζαρωμένα από την ασιτία! (...) Τάξη χωρίς θρανία, όλοι καθισμένοι στο πάτωμα, και χωρίς γραφική ύλη...

Οι άνθρωποι στο Μαλάουι υποφέρουν από υλικές στερήσεις αλλά πιο πολύ υποφέρουν από την απουσία της ορθόδοξης Εκκλησίας από την ζωή τους.

Λεφτά και υλική βοήθεια είναι για αυτούς θέμα ζωής η θανάτου αλλά ακόμη και αν η πείνα και η φτώχεια εξέλειπαν και πάλι φως δεν θα είχαν οι ζωές τους όσο δεν σχετίζονταν με τον Χριστό της Ορθοδοξίας.

Οι Μαλουιανοί αδελφοί μας χρειάζονται την Ορθοδοξία στην ζωή τους! Έχουν ανάγκη από την διδασκαλία της Εκκλησίας μας.

Έχουν ανάγκη από τα αγιαστικά Μυστήρια της Εκκλησίας μας.

Έχουν ανάγκη από τους Αγίους της Εκκλησίας μας, να τους δουν, να τους γνωρίσουν, να τους κάνουν πρότυπα και οδηγούς στην ζωή τους.

Οι αδελφοί μας εκεί κάτω έχουν ανάγκη από Ναούς να λατρέψουν τον Θεό! Να μαζευτούν και να Τον υμνήσουν, να Τον δοξολογήσουν και να Τον κοινωνήσουν. Έχουν ανάγκη από ιερείς, από κατηχητές. Έχουν ανάγκες να μπει η ζωή τους σε μια τάξη, να βαπτιστούν και να παντρευτούν, να εξομολογηθούν και να Λειτουργηθούν... Η Ναμουέρα για παράδειγμα περιοχή του Μαλάουι, έχει ανάγκη επειγόντως από ένα σχολείο. Είναι εκεί που υπάρχει έντονος μουσουλμανισμός και χρειάζεται το σχολείο για να διδάξει στις ψυχές την Μοναδική Αλήθεια. Είναι λοιπόν επιτακτική η ανάγκη ενός σχολείου στη Ναμουέρα και κάναμε έκκληση γι' αυτό προς κάθε κατεύθυνση.

(...) Με αυτές τις σκέψεις αδελφοί μου θα σας απαριθμήσω τώρα εν συντομία τους τομείς και τα προγράμματα που η ιεραποστολή μας αναπτύσσει στα τελευταία χρόνια που δραστηριοποιείται κοντά στους Μαλαουιανούς ιθαγενείς.

Με την ευχή του επισκόπου μας, τις προσευχές κλήρου και λαού και την στήριξη και βοήθεια ορθοδόξων χριστιανών γίνονται τα ακόλουθα:

Προτεραιότητα για την ιεραποστολή μας είναι η ίδρυση ενοριών, και η ανέγερση ορθοδόξων Ιερών Ναών και ο ευαγγελισμός και η βάπτιση ιθαγενών. Έχουν ιδρυθεί 28 ενορίες έως τώρα.

Μετά από μακροχρόνιες, ενός έτους περίπου οργανωμένες κατηχήσεις, έχουν γίνει περίπου 2000 βαπτίσεις.

Μέχρι στιγμής έχουν ανεγερθεί είκοσι, μεγάλοι, γεροί και όμορφοι Ναοί!

(...) Δίπλα στους Ναούς Νηπιαγωγεία λειτουργούν. Συνολικά η Εκκλησία μας ταΐζει 300 παιδάκια καθημερινά (...).

Ο τομέας της δημιουργίας ορθόδοξου έντυπου υλικού, μας ενδιαφέρει πολύ και έτσι ιδρύθηκε και λειτουργεί Τυπογραφείο και Μεταφραστικό Κέντρο, όπου με επιμέλεια κάθε εβδομάδα, ετοιμάζονται ορθόδοξα επίκαιρα και ενημερωτικά φυλλάδια στα αγγλικά και στα Τσιτσέουα που εκτυπώνονται και μοιράζονται στους ιερείς και μεταφραστές μας και από εκεί διοχετεύονται στους κατηχουμένους αλλά και στο νεοφώτιστο ποίμνιο. Στο μεταφραστικό μας Κέντρο γίνεται και η μετάφραση λειτουργικών βιβλίων και έτσι η Θεία Λειτουργία σήμερα γίνεται και στα αγγλικά που είναι η επίσημη γλώσσα αλλά και στα τσιτσέουα που είναι η πιο γνωστή τοπική διάλεκτος.

Μεγάλη βαρύτητα στο ιεραποστολικό έργο δίνουμε στην εκλογή και προετοιμασία των κατάλληλων προσώπων που θα αξιωθούν να γίνουν κατηχητές ή ακόμη και κληρικοί. Για τον λόγο αυτό οργανώνουμε μικρά σεμινάρια (...). Η ιεραποστολή μας έχει αναλάβει επίσης την κάλυψη των εισιτηρίων των ιεροσπουδαστών και υποψηφίων κληρικών για σπουδές στις ιερατικές σχολές της Κένυας και της Αλεξάνδρειας (...). Αυτήν τη στιγμή έχουμε 7 νέους σταλμένους σε Κένυα και Αλεξάνδρεια και δεν βλέπουμε την ώρα να επιστρέψουν (...).

Εκτός όμως από το κατηχητικό έργο προσπαθούμε και στον φιλανθρωπικό τομέα να συμβάλλουμε και να βοηθήσουμε στο κατά δύναμη στις τόσες και μεγάλες ανάγκες που κάθε τόσο παρουσιάζονται.

Στήριξη προσφέρουμε συχνά σε οικογένειες για να καλύψουμε τις υποτροφίες φτωχών παιδιών για τα σχολεία τους και να δώσουμε έτσι την δυνατότητα σε κάποια παιδιά να ξεφύγουν από την αμορφωσιά και να διεκδικήσουν ένα καλύτερο μέλλον (...).

Μέσα σε αυτήν την προσπάθεια να στηρίξουμε αδελφούς που βρίσκονται σε δύσκολη θέση πολλές φορές οργανώνουμε επισκέψεις στις φυλακές στις γύρω περιοχές (...). Τώρα κάποιοι βαρυποινίτες που δεν θα βγουν ποτέ από τη φυλακή, ζήτησαν να βαπτιστούν.

Ακόμη νοιώθουμε ευγνώμονες για την βοήθεια και για την στήριξη που μας δίνουν κάποια μέλη της Εκκλησίας από την Ελλάδα με ιδιαίτερο ζήλο, φιλότιμο και αυτοθυσία. Οι προσευχές όλων είναι σωτήριες για τις υποθέσεις μας. Βλέπουμε ξεκάθαρα τις επεμβάσεις του Θεού να δίνουν λύσεις και στα πιο περίπλοκα ζητήματα και αυτό είναι που μας δένει όλο και πιο πολύ για την αναζήτηση όλων των λύσεων σε όλα τα προβλήματα μέσω της προσευχής. Η λύση είναι η έμπονη και ταπεινή προσευχή που πρέπει να βγαίνει από τις καρδιές όλων μας.

Ολοκληρώνοντας αυτά τα λίγα λόγια που είπαμε θέλω να αφήσω το μήνυμα που θα βγει να είναι αισιόδοξο για το μέλλον τόσο στο Μαλάουι, όσο και στην πατρίδα μας την Ελλάδα...

Η Εκκλησία μας, αυτός ο Θεανθρώπινος οργανισμός, η Ορθόδοξη εκκλησία μας, είναι η μόνη λύση σε όλα μας τα θέματα τόσο στα προσωπικά, όσο και τα ομαδικά. Η σχέση μας με τον Θεό είναι η μόνη μας αξία και υπεραξία που δεν θα μας απογοητεύσει ποτέ και ούτε θα μας προδώσει (...).

Με αγάπη για τον πλησίον, με πόνο για τα βάσανά του, με νοιάξιμο και φροντίδα ανεπιτήδευτη και ειλικρινή, έχουμε εντολή και χρέος να πλησιάσουμε και να στηρίξουμε την κάθε βασανιζόμενη και δοκιμαζόμενη ύπαρξη.

Αυτό εύχομαι για σας, αυτό εύχομαι και για μας εκεί κάτω.

Ιεραπόστολος π. Ερμόλαος Ιατρού

Ολόκληρη η ομιλία του π. Ερμολάου Ιατρού έχει αναρτηθεί σε video αλλά και σε έντυπη μορφή στην ιστοσελίδα του Ομίλου μας www.ierapostoli.gr

2η ημέρα 22/08/2015 – 3η Συνεδρία

Ο π. Γερβάσιος Ραπτόπουλος

Ο Αρχιμανδρίτης π. Γερβάσιος Ραπτόπουλος είναι πνευματικός Προϊστάμενος της Αδελφότητος «Οσία Ξένη». Ο π. Γερβάσιος Ραπτόπουλος αποτελεί ένα χαρακτηριστικό ιεραποστολικό παράδειγμα, είναι γνωστός ανά την υφήλιο ως «ο άγιος των φυλακισμένων». Ο ίδιος ταξιδεύει εδώ και 40 περίπου χρόνια στη χώρα μας, αλλά και στο εξωτερικό για να βοηθήσει τους φυλακισμένους. Έχει επισκεφθεί πέραν των ελληνικών φυλακών και τις φυλακές άλλων κρατών σε Ευρώπη, Ασία, Αμερική κι έχει φθάσει ως τη Νέα Ζηλανδία και τα νησιά Φίτζι για να βρεθεί κοντά και στους εκεί κρατούμενους. Στο συνέδριο παρέθεσε τις ιεραποστολικές του εμπειρίες από την διακονία του στις φυλακές ανά τον κόσμο, βιώνοντας έτσι το χρέος της Αγάπης. Παραθέτουμε αποσπάσματα.

Το χρέος της αγάπης

Για την αγάπη και πάλι ο λόγος. Ξανά και ξανά. Γι' αυτό το θέμα το βαθύ. Το ανεξάντλητο. Το απέραντο. Την πηγή και την αιτία κάθε καλού. Κάθε αρετής. Κινητήρια δύναμη ονόμασαν την αγάπη. Την αγάπη που φτάνει ως τη θυσία. **«Δε φτάνει μόνο να αγαπάς. Πρέπει και να θυσιάζεσαι»**, έγραψε ο Β. Ουγκώ. Θυσιαστική όμως αγάπη μόνον Ένας έδειξε. Εκεί πάνω, **στο λόφο του Γολγοθά**, **συντελέστηκε η πιο μεγαλειώδης θυσιαστική αγάπη**. Η Σταύρωση του ΑΘΩΟΥ Υιού του Θεού, **που έγινε πρότυπο αγάπης αληθινής διά μέσου των αιώνων σε όλους τους πιστούς**. Μιας αγάπης διπλής, όπου η μια της έκφραση αποτελεί προϋπόθεση και συνέπεια της άλλης! **Της αγάπης προς το Θεό. Και της αγάπης προς τον πλησίον**. Δεμένες αλληλένδετα μεταξύ τους κάνουν τον άνθρωπο που αγαπά έτσι **Θεό κατά χάριν**. Κι όταν λείπουν από τη ζωή του, τον κάνουν απάνθρωπο. Χωρίς αγάπη δεν υπάρχει ευγενές κίνητρο για τίποτε το ωραίο στη ζωή. Ούτε και για το πιο μικρό. Ούτε και για μια ζεστή «καλημέρα». Ο Τζοβάννι Παπίνι γράφει:

«Αν, αυτούς τους τελευταίους αιώνες, ήμασταν χριστιανοί, δηλ. άνθρωποι ικανοί να αγαπούμε τη φτώχεια, ικανοί να αγαπούμε τον πλησίον και τον εχθρό, ικανοί να αγαπούμε την πνευματική τροφή περισσότερο από τις υλικές απολαύσεις, δεν θα ήμασταν σήμερα τόσο σκλάβοι, συγχισμένοι, φτωχεμένοι, ανήσυχοι, απεγνωσμένοι. Και θα είμαστε διαρκώς έτσι, μέχρις ότου ανακαλύψουμε ότι **ο αληθινός πλούτος βρίσκεται στη φτώχεια... και η αληθινή νίκη στην αγάπη»**.

Αυτή η τελευταία φράση είναι πολύ μεγάλη αλήθεια. Η δύναμη της αγάπης κάνει τα μεγαλύτερα θαύματα. Νικά τα πάντα. **«Λιώνει και την πέτρα»**. Και την πιο σκληρή καρδιά, που την έκαναν πέτρινη μίση και πάθη της ζωής.

Η αληθινή νίκη βρίσκεται στην αγάπη. Το έχει αποδείξει η Ιστορία.

Βασιλείες στήθηκαν στον κόσμο, και τον κυβέρνησαν με θρόνο τους τη βία και το σπαθί. Μα δεν ήταν αιώνιες. Γρήγορα μεσουράνησαν και έπεσαν στο ναδίρ της αφάνειας και της ιστορικής λησμοσύνης.

Με εξαίρεση μια μόνο Βασιλεία. Εκείνη που ο θρόνος της ήταν **«θρόνος χάριτος»** (Εβρ. 4, 16). Απ' αυτόν πήγαζε το όπλο της νίκης και του θριάμβου, που ήταν η Αγάπη.

(Συνέχεια στη σελίδα 22)

ΣΤΙΓΜΙΟΤΥΠΑ ΚΑΙ ΕΥΛΟΓΙΕΣ ΑΠΟ

Ο Αρχιμανδρίτης π. Γερβάσιος Ραπτόπουλος ως καταξιωμένος διαπρύσιος κήρυκας του Θείου Λόγου, με το κήρυγμά του στην Θ. Λειτουργία της Κυριακής άγγιξε τις ψυχές των συνέδρων.

Ο π. Ιωάννης Κιμπούκα από την Ουγκάντα κόσμισε το 20ο συνέδριο και συγκίνησε με τις εμπειρίες που μετέφερε από τα «πρόσω» της Ιεραποστολής.

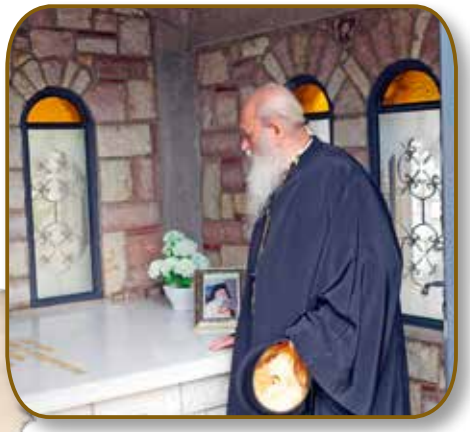

Με ιδιαίτερη συγκίνηση ο Αρχιμανδρίτης π. Γερβάσιος Ραπτόπουλος προσκυνεί το τάφο του αείμνηστου Επισκόπου Κωνσταντίνου υποκλινόμενος στο αλύγιστο αγωνιστικό του φρόνημα.

Η ανταπόκριση και παρουσία στο Συνέδριο των φίλων και συνεργατών της Ιεραποστολής ήταν πέραν πάσης προσδοκίας σε σημείο που οι χώροι της κατασκήνωσης φάνηκαν ανεπαρκείς να φιλοξενήσουν τόσους ανθρώπους.

ΤΟ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ

Την 2η ημέρα του Συνεδρίου δεχθήκαμε δια της αυτοπροσώπου παρουσίας του την πατρική ευλογία και τις ευχές του τοπικού Μητροπολίτου της Μητροπολιτικής Περιφερείας Θηβών και Λεβαδείας κ.κ. Γεωργίου.

Την Κυριακή 3η ημέρα του Συνεδρίου δόθηκε στους συνέδρους η πολύτιμη ευκαιρία αγιοπνευματικής κοινωνίας δια Αρχιερατικής Θείας Λειτουργίας. Χοροστάτησε ο Σεβ. Κυθήρων & Αντικυθήρων κ.κ. Σεραφείμ πλαισιωμένος από τους Ιεραποστόλους π. Ιωάννη Κιμπούκα & π. Ερμόλαο Ιατρού και τους πρεσβυτέρους π. Ελευθέριο Χαβάντζα & π. Πέτρο Χίρς.

Οι συντονιστές του συνεδρίου (από αριστερά) κ. Εμ. Μεθυμάκης, Αντιπρόεδρος Δ.Σ. Π.Χ.Ο.Ο.Ι., κ. Κωνστ. Μπέκος, Αξιωματικός Πολεμ. Αεροπορίας και κ. Παν. Κωτσιόπουλος, Στρατηγός ε.α., με άριστο τρόπο έφεραν εις πέρας την διεξαγωγή του συνεδρίου.

Την Κυριακή εψάλη επιμνημόσυνος δέηση στο τάφο του μακαριστού Μητροπολίτου Θεσσαλιώτιδος & Φαναριοφερσάλων κυρού Κωνσταντίνου. Με την δέηση αυτή, οι ιεραπόστολοι που παρευρέθησαν στο συνέδριο, εκπλήρωσαν την ελάχιστη πνευματική οφειλή και ιερό χρέος στον αείμνηστο Ιεράρχη που αδιαμφισβήτητα χαρακτηρίστηκε ως ο «Δεσπότης της Ιεραποστολής».

Επιμέλεια:
Μαρία Σταυριανού-Μπέκου, Ταμίας Π.Χ.Ο.Ο.Ι.

(Συνέχεια από τη σελίδα 19)

Η δύναμη εκείνη που νίκησε και εξακολουθεί να νικά τη βία και το σπαθί. Γι' αυτό και «της βασιλείας αυτής ούκ έσται τέλος». Γιατί έχει θεμελιωθεί πάνω στον ιερό λόφο του Γολγοθά με το πανάγιο αίμα του Μάρτυρα της Αγάπης μια φορά. Αλλά έχει εδραιωθεί για πάντα στις καρδιές των πιστών Του μαθητών, οι οποίοι αγαπώντας Τον λατρευτικά ζουν και πολιτεύονται όπως είναι ευάρεστο σ' Εκείνον, τον Μάρτυρα της Αγάπης.

Η αληθινή νίκη βρίσκεται στην αγάπη. Εκεί όπου αποτυχαίνουν νόμοι αυστηροί και συστήματα σκληρά, γιατί εξαγριώνουν τους ανθρώπους και τους κάνουν βίαιους επαναστάτες, **εκεί ο νόμος της αγάπης κερδίζει τις πιο μεγάλες επιτυχίες**. Ημερεύει τους ανθρώπους. Τους γαληνεύει. Τους υποτάσσει. Τους κερδίζει. **Γιατί η αγάπη δεν ταπεινώνει**. Δεν βασανίζει. Δεν σκληραίνει. Αντίθετα. Μαλακώνει. Στηρίζει. Εμπνέει. Δίνει κουράγιο. Και κάτι περισσότερο. Δείχνει τον ουρανό. Την αιωνιότητα. Το Θεό. **Η αγάπη όμως, για να είναι γνήσια, περνάει από την αγάπη προς τον πλησίον**. Όποιο γνώρισμα κι αν έχει αυτός ο πλησίον. Το γνώρισμα του φτωχού. Του γυμνού. Του ξένου. Του αρρώστου. Του φυλακισμένου. Το καθένα από αυτά τον εντάσσει στον πάσχοντα πλησίον. Και, σύμφωνα με το ευαγγελικό πνεύμα, **στον πάσχοντα «εν ετέρα μορφή» Χριστό** (Ματθ. 25, 36). Άρα αγαπώντας τον πλησίον αγαπά κανείς τον εικονιζόμενο σ' αυτόν Κύριο. Τέλεια αγιογραφικός ο λόγος του αββά της ερήμου: **«Είδες τον αδελφό σου; Είδες Κύριον τον Θεό σου»**, έτσι όπως Εκείνος το όρισε αναφερόμενος στην παγκόσμια ημέρα της Κρίσης, όπου **όλοι θα ζυγιστούμε με τη ζυγαριά της αγάπης και της ελεημοσύνης** (Ματθ. 25, 31-46).

Ο απ. Παύλος, Απόστολος των εθνών, γιατί έφερε το όνομα του Κυρίου σ' Ανατολή και Δύση, όταν ζούσε στα χρόνια της άγνοιας του αληθινού Θεού, διακατεχόταν από θρησκευτικό ζήλο χωρίς επίγνωση. Κάποια μέρα έφυγε ορμητικά από τα Ιεροσόλυμα με κατεύθυνση την πόλη της Δαμασκού και με σκοπό να φέρει από εκεί αλυσοδεμένους τους χριστιανούς στα Ιεροσόλυμα. **Σ' αυτή του όμως την κυνηγετική πορεία τον πρόλαβε ένας άλλος κυνηγός. Ο θείος Κυνηγός**. Ένα εκτυφλωτικό φως τον έριξε από το άλογο κάτω και μια υπερκόσμια φωνή του έφερε τα άνω κάτω στο μυαλό του: **«Σαούλ Σαούλ, τί με διώκεις;»**. Τρομαγμένος ζητά να μάθει: **«Ποιος είσαι, Κύριε;»**. Και η φωνή απαντά: **«Εγώ είμαι ο Ιησούς, που εσύ καταδιώκεις»**. **Περίεργο!**

Η φωνή δεν ρωτά: «Γιατί καταδιώκεις τους μαθητές μου, τους πιστούς μου, τους οπαδούς μου;», αλλά «τί **με** διώκεις;». Η φωνή δεν λέει: «Είμαι ο δυνατός Χριστός που τιμωρώ την αδικία», αλλά πληροφορεί: «Εγώ είμαι ο Ιησούς που εσύ καταδιώκεις». Σαν να έλεγε: «Ό,τι πας να κάνεις σήμερα στους μαθητές μου στη Δαμασκό, **σε μένα τον ίδιο θα το κάνεις. Εγώ δεν ξεχωρίζω από αυτούς. Είμαι ένα μαζί τους**. Ταυτίζομαι με τους κυνηγημένους μαθητές μου» (Πράξ. 9, 1-4).

Η μελέτη του περιστατικού αυτού μας κάνει πολύ προσεκτικούς στη συμπεριφορά μας προς τον πλησίον μας. Το μήνυμα της μικρής λέξης **«με»** είναι **πως ό,τι κάνουμε στον πλησίον μας, το κάνουμε στον ίδιο το Χριστό**. Τη μικρότερη εξυπηρέτηση που προσφέρουμε στον πλησίον μας, την προσφέρουμε στον ίδιο το Θεό. Η μικρότερη πληγή που του προξενούμε, πληγώνει τον ίδιο το Χριστό.

Και ποιος είναι ο πλησίον; Ο Χριστός στο Ευαγγέλιο εξήγησε ποιος είναι ο πλησίον. Η παραβολή του Καλού Σαμαρείτη, την οποία διηγήθηκε στον νομικό με αφορμή την απορία του: «Τίς εστί μου πλησίον;» (Λουκ. 10, 30), δίνει την απάντηση στο ερώτημά μας.

Πλησίον μου είναι κάθε άνθρωπος. Ακόμη κι εκείνος που με έβλαψε. Με αδίκησε. Με περιφρόνησε. Ο αντίθετός μου. Ο αντίπαλός μου. Ο εχθρός μου. Πλησίον μου είναι ο άνθρωπος της διπλανής πόρτας. Αλλά και ο μακρινός. **Ο Ασιάτης. Ο Αφρικανός. Ο Ευρωπαίος. Ο Αμερικανός. Κάθε άνθρωπος. Κάθε φυλής και γλώσσας**. Ο Σαμαρείτης δεν έδωσε σημασία στη γλωσσική διάλεκτο του τραυματία, που ήταν αλλοεθνής γι' αυτόν. Ένας μισητός Ιουδαίος. Άκουσε μονάχα τις κραυγές του πόνου του. **Δεν εξήτασε ποιος ήταν, αλλά μόνον τί**

ζητούσε. Έτσι, με τις προσωπικές εντολές του Μεγάλου Διδασκάλου, **η αγάπη προς τον πλησίον έγινε το ιδιαίτερο γνώρισμα των μαθητών του Χριστού**. «Απ' αυτό θα μάθουν οι άλλοι ότι είστε μαθητές μου, αν ο ένας αγαπά τον άλλο» (Ιωάν. 13, 35). **«Να αγαπάς τον πλησίον σου με το μέτρο που αγαπάς τον ίδιο σου τον εαυτό»** (Δευτ. 5, 16). Γιατί ενός πατέρα είστε όλοι παιδιά (Πραξ. 17, 26). Και είστε όλοι αδελφοί μου αγαπημένοι και εκλεκτοί (Ματθ. 25, 40).

Έτσι ο Κύριος με το λόγο του γκρέμισε τα σύνορα της αγάπης και άπλωσε τα όριά της και αγκάλιασε όλη τη γη. Πρόσταξε: «Αγαπήσεις τον πλησίον σου ως σεαυτόν». «Τον Ιουδαίο. Τον Έλληνα. Τον δούλο. Τον ελεύθερο. Τον άνδρα. Τη γυναίκα» (Γαλ. 3, 28)· συνέδεσε δε τη γνησιότητα της αγάπης προς Αυτόν με την πράξη. Την έμπρακτη εφαρμογή της. «Εν έργω και αληθεία».**Είναι κίβδηλη η αγάπη εκείνου ο οποίος ομολογεί ότι αγαπά το Θεό, αλλά δεν αγαπά τον «πλησίον» του**. Αυτός είναι ψεύτης. Πώς μπορεί να αγαπά το Θεό που δεν βλέπει, αν δεν αγαπά τον πλησίον, που αντιπροσωπεύει το Θεό και τον βλέπει δίπλα του; (Α΄ Ιωάν. 4, 21). Ξάστερος ο λόγος του Ευαγγελίου: **«ο αγαπών τον Θεόν αγαπά και τον αδελφόν αυτού»** (Α΄ Ιωάν. 4, 21).

Κι έγινε ο λόγος αυτός ζωή.

Ζωή για τους χριστιανούς από τα αποστολικά ακόμη χρόνια. **Ο Τερτυλλιανός** διασώζει την πληροφορία ότι οι χριστιανοί είχαν τόσο έντονη την αδελφική αγάπη μεταξύ τους, ώστε οι εθνικοί τους έδειχναν με το δάχτυλο και έλεγαν με θαυμασμό: **«Κοιτάξτε τους χριστιανούς, πόσο πολύ αλληλοαγαπώνται»**! Στο πέρασμα των είκοσι αιώνων η Εκκλησία, πιστή στο νόμο της έμπρακτης αγάπης του Ευαγγελίου, πολέμησε τον ανθρώπινο πόνο σε όλα τα μέτωπά του. Συμπαραστάθηκε τον κάθε πονεμένο με ανιδιοτέλεια και αφοσίωση, πολλές φορές μέχρι θανάτου, πιστεύοντας **πως διακονώντας τον πλησίον διακονούσε τον ίδιο τον Χριστό**. Διακονώντας τον ξένο. Τον φτωχό. Τον ορφανό. Τον αιχμάλωτο. Τον λεπρό. Τον άστεγο. Τον πικραμένο. Τον μοναχικό.

Επί είκοσι αιώνες η Εκκλησία του Χριστού, κατά τον απαράμιλλο **ι. Χρυσόστομο,** είναι σαν το λιμάνι, που δέχεται τους ναυαγούς κάθε χώρας και φυλής, χωρίς να κάνει εξαίρεση σε κανέναν. Μέσα στην Εκκλησία όλοι βρίσκουν μια ζεστή αγκαλιά. Έτσι πορεύθηκε η Εκκλησία του Χριστού επί είκοσι αιώνες. **Με έμβλημά της την αγάπη**. Κι έτσι συνεχίζει την πορεία της μέσα στην Ιστορία. Αμέτρητοι είναι οι διάκονοι της αγάπης του Χριστού, που κάνουν το καλό γύρω τους απλά, επειδή αγαπούν αληθινά το Χριστό. **Αυτήν την αγάπη διακονούν και οι Ιεραπόστολοι της εξωτερικής ιεραποστολής που μιλούν για το Χριστό, για την αλήθεια, για την αιωνιότητα, στα πέρατα του κόσμου. «Έως εσχάτου της γης»** (Πράξ. 1, 8), από εκεί που ανατέλλει ο ήλιος ως εκεί που βασιλεύει. Αυτούς **τους ιεραποστόλους, που αψηφούν τα πάντα για τη σωτηρία των ανθρώπων που δεν γνώρισαν το Χριστό, στηρίζει και ενισχύει συνεχώς με πολλούς τρόπους ο ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟΣ ΟΜΙΛΟΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ, ώστε να διακονείται καθημερινά ο Χριστός σ' όλη τη γη**. Ο καθένας δίνει στην ιεραποστολή, χρέος αγάπης όλων των χριστιανών, ό,τι περισσότερο μπορεί. Αρκεί να δίνει. Ο ι. Χρυσόστομος, άνθρωπος της αγάπης στον πλησίον, έλεγε: «Αν κάποιος δεν έχει κάνει κάτι για τη σωτηρία των ανθρώπων, αμφιβάλλω αν θα σωθεί»! Και ο πιστός Ντοστογιέφσκι έγραψε: «Πόσο οδυνηρό είναι να ξέρω μόνος την ΑΛΗΘΕΙΑ»!

Πρέπει **να είμαστε όμως γρήγοροι και αποφασιστικοί στην πορεία της αγάπης προς τον πλησίον**. Προς εκείνον που έχει την όποια ανάγκη. Και οι ανάγκες είναι πάντα πολλές. **Πολλές οι ανοιχτές πόρτες μπροστά μας, που οδηγούν σε κάποιον πονεμένο άνθρωπο**. Και μας καλούν να μπούμε σ' αυτές. Για να δώσουμε το μήνυμα της ελπίδας. Της αισιοδοξίας. Της υπομονής. Της αδελφικής αγάπης. Να δώσουμε λίγη ζεστασιά. Λίγη ανθρωπιά. Ένα χαμόγελο. Αυτά που η σκληρή εποχή μας τα έχει κλέψει από τη ζωή του ανθρώπου και του έχει στερέψει την πηγή της ανανέωσης και της δύναμης για ανάσταση μετά από κάθε πτώση.

Μια από αυτές τις ανοιχτές πόρτες του πόνου, της μοναξιάς και της κοινωνικής απομόνωσης είναι και η **φυλακή**. Οι φυλακές. Υπάρχουν παντού. Σ' όλη την πολύπαθη γη. Χιλιάδες Φυλακές. Και συνολικά εκατομμύρια κρατούμενοι. Μικροποινίτες και βαρυποινίτες. Ανάλογα με την παραβατικότητα του καθενός. Άλλοτε θεληματική, με επίγνωση των συνεπειών του νόμου που παραβαίνει κανείς, κι άλλοτε αθέλητη, από τις συγκυρίες και τα απρόβλεπτα της ζωής. **Όμως, όποιος κι αν είναι ο κρατούμενος στον οποίο επιβάλλει ποινή ο νόμος της Πολιτείας, στην καρδιά ενός καλού χριστιανού δεν έχει θέση η αντιπάθεια γι' αυτόν**. Ούτε η κατάκριση. **Ένα,** γιατί κανείς δεν ξέρει τι του επιφυλάσσει το αύριο. Και **δεύτερον,** γιατί και ο κρατούμενος είναι αδελφός. Είναι μέλος του μυστικού σώματος, που κεφαλή έχει το Χριστό. Και γι' αυτό το μέλος, όπως και τον καθένα, πέθανε στο σταυρό ο Λυτρωτής του κόσμου.

Πάνω σ' αυτήν την πίστη και σ' αυτό το ευαγγελικό πνεύμα, διακονεί τον πλησίον ως κρατούμενο πάσχοντα η **ΔΙΑΚΟΝΙΑ ΤΩΝ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΩΝ «Ο Άγιος Λησταί του Γολγοθά»** από το 1974 μέχρι και σήμερα. Ο Θεός ευλόγησε το έργο αυτό της αγάπης και της προσφοράς προς τον **«ελάχιστο αδελφό»** κρατούμενο του Χριστού. **Δεν το μαρτυρούν μόνον οι 16.000 αποφυλακισθέντες μικροποινίτες κρατούμενοι από όλη την Ελλάδα και 90 χώρες του κόσμου.** Το μαρτυρούν και οι χιλιάδες συμπατριώτες μας, οι οποίοι σπεύδουν να στηρίξουν το έργο είτε οικονομικά είτε ηθικά, ώστε **να φθάνει μέσα στα κελιά των κρατουμένων το μήνυμα της απέραντης αγάπης του Θεού για τα παιδιά του.** Ένα μήνυμα, που φέρνει πάντα στην ψυχή την ελπίδα και την προσμονή για ένα καλύτερο αύριο. Χωρίς το κακό στη ζωή. **Μαζί με το Θεό πάντοτε**.

Η Διακονία μας επί 38 χρόνια στους χώρους των Φυλακών σε όλες τις χώρες του κόσμου, μας δίδαξε **ότι δεν κερδίζουμε τον άνθρωπο με το άγριο, αλλά μόνο με την καλοσύνη. Με τη δύναμη της αγάπης,** που μας ενώνει όλους, ξένους και δικούς. Γνωστούς και αγνώστους. **Τη γλώσσα της αγάπης όλοι την καταλαβαίνουν, γιατί είναι υπόθεση καρδιάς.** Όλες οι άλλες γλώσσες που ακούμε γύρω μας είναι ακατανόητες. Είναι ξένες. Είναι πολλές. Πανσπερμία γλωσσών γύρω μας. **Η γλώσσα όμως της αγάπης;** Μοναδική, παγκόσμια, αιώνια, γλώσσα των αγγέλων και των ανθρώπων του Θεού. **Γλώσσα του Θεού**. **Αγάπη** που γίνεται λόγος καλός. Λόγος παρηγοριάς. Αναστάσιμος λόγος. **Αγάπη** που γίνεται δάκρυ. Συμπόνια. Θυσία. Έλεος. Προσευχή. **Αγάπη που κατεβάζει τον παράδεισο στη γη. Γιατί σε κάνει να βλέπεις τον πλησίον σου, τον όποιο πλησίον, αδελφό σου. Το άλλο εγώ σου. Τι λέω; Τον ίδιο το Θεό σου**. Όχι την κόλασή σου. Αλλά τον παράδεισό σου. Τη χαρά σου. Μάτια όμως που δεν έσταξαν ποτέ ένα δάκρυ αγάπης για τον πονεμένο αδελφό, δεν θα μπορέσουν να δουν το Θεό. Καρδιά που δεν ένιωσε συμπόνια για τα μέλη του Χριστού που πάσχουν, δεν μπορεί να αγαπήσει το Θεό. Γιατί έτσι θέσπισε ο Θεός το νόμο της σωστής αγάπης: Να μη μπορείς να επικοινωνείς μαζί Του, αν δεν έχεις μάθει να επικοινωνείς με τη γέφυρα της αγάπης με τους άλλους ανθρώπους.

Παράδεισος είναι η αγάπη του Χριστού, που μαζί της είναι δεμένη και η αγάπη προς τον πλησίον.

Αλήθειες μεγάλες που κάνουν τα χείλη να ψιθυρίζουν με αγαλλίαση:

Κύριε,

Μάθε μας να κάνουμε το καθετί με Σένα, για Σένα και τον αδελφό Σου (Ματθ. 25, 40). Τον αδελφό μας (Πράξ. 17, 26). Με αγάπη. Με χαρά. Με συναίσθηση της ευθύνης μας μέσα στην Ιστορία, όσο μικροί και ταπεινοί κι αν είμαστε. Κάνε την πορεία της ζωής μας πορεία αγάπης σαν τη δική Σου (Πράξ. 10, 38).

Κύριε,

«Μάθε μας να αγαπούμε αυτούς που δεν αγαπήθηκαν. Κάνε μας να υποφέρουμε με τον πόνο των άλλων. Μην επιτρέψεις πια να ευτυχούμε μόνοι μας. Δος μας την αγωνία της παγκόσμιας δυστυχίας και φύλαξέ μας από τη λησμονιά των άλλων». ΑΜΗΝ.

Αρχιμ. Γερβάσιος Ιωάν. Ραπτόπουλος
Διάκονος των Κρατουμένων

3η ημέρα 23/08/2015 – 1η Συνεδρία

Ο Ιεραπόστολος π. Νικόλαος Γρηγοριάτης

Ο Αρχιμανδρίτης π. Νικόλαος Γρηγοριάτης ανήκει στην Ι. Μονή Γρηγορίου Αγ. Όρους. Η εν λόγω Ι. Μονή στηρίζει παντοιοτρόπως την Ιερά Επισκοπή Κατάγκας, ιδίως δια της αποστολής αδελφών της προς βοήθεια και συνέχιση του έργου το οποίο ξεκίνησε ο αείμνηστος π. Κοσμάς Γρηγοριάτης. Ο π. Νικόλαος έχει μεταβεί και διακονήσει το ιεραποστολικό κλιμάκιο του Kolwezi από όπου μας μετέφερε ιεραποστολικά βιώματα και εικόνες με προβολή σχετικού video. Παραθέτουμε αποσπάσματα της ομιλίας του.

ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΟΙ ΚΑΙ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗ

Μέ τίς εὐχές τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ἀλέξαν. κ.κ. Θεοδώρου καί τήν εὐλογία τοῦ σεβαστοῦ Καθηγουμένου τῆς Ἱ. Μονῆς μας, τοῦ Ὁσίου Γρηγορίου τοῦ Ἁγίου Ὄρους, π. Χριστοφόρου, τοῦ ὁποίου μεταφέρω τίς εὐχές πρός ὅλους σας, εὑρίσκομαι σήμερα κοντά σας, γιά νά συμμετάσχω στό Συνέδριο αὐτό καί νά ποῦμε στήν ἀγάπη σας μερικές ἁπλές σκέψεις γύρω ἀπό τήν ἱεραποστολή. Θά τίς ἀντλήσουμε ἀπό τήν μικρή ἐμπειρία πού εἴχαμε ἀπό τήν διακονία μας στήν Μητρόπολι Katanga, στήν πόλι τοῦ Kolwezi, πού εὑρίσκεται στο νότιο Congo τῆς Ἀφρικῆς, ἀλλά κυρίως ἀπό τήν πεῖρα τῶν ἱεραποστόλων πού ἔχουμε γνωρίσει ἤ ἔχουμε μελετήσει τά ἀπομνημονεύματά τους (...).

Ἱεραποστολή εἶναι μία λέξις μέ εὐρεία ἔννοια πού μπορεῖ νά κάνουμε σέ ἄλλους ἀνθρώπους, ἤ σέ ἄλλους λαούς, ἤ ἄλλες φυλές, σέ ὅλα τά κράτη, ἤ ἠπείρους καί ὄχι μόνον ἐκεῖ, ἀλλά καί στόν ἰδικό μας χῶρο, στό κράτος μας, στήν κοινωνία μας, στήν οἰκογένειά μας, στόν ἴδιο μας τόν ἑαυτό. Ἔτσι ὥστε, νά ταὐτίζεται ἐν πολλοῖς ἡ ἔννοια τοῦ χριστιανοῦ μέ τήν τοῦ ἱεραποστόλου· δηλαδή ὁ κάθε χριστιανός νά εἶναι ταὐτόχρονα καί ἱεραπόστολος ὅπως καί κατωτέρω θά δείξουμε (...).

Ξεκινῶντας τήν προσπάθειά μας ὅμως αὐτή, εἶναι ἀναγκαῖο νά γνωρίζουμε ὅτι αὐτή θά πρέπει νά κινῆται μέσα σέ ὡρισμένα πλαίσια καί ὑπό ὁρισμένες προϋποθέσεις. Στή συνέχεια θ' ἀναπτύξουμε τίς πιό βασικές ἀπό αὐτές, ὥστε νά εἴμαστε βέβαιοι ὅτι ἡ διακονία μας στήν ἱεραποστολή γίνεται κατά Θεόν καί ὄχι κατά τήν προσωπική ἑκάστου ἀντίληψι.

– Ὅταν λοιπόν ξεκινάμε τόν ἐπίπονο ἀλλά εὐλογημένο δρόμο τῆς ἱεραποστολῆς, θά πρέπει πάντοτε νά ἔχουμε τήν αἴσθησι ὅτι, ὅσα κάνουμε καί ὅποιο ἀποτέλεσμα προκύψει ἀπό τίς ἐνέργειες καί προσπάθειές μας, ὅσες ψυχές κι' ἄν σωθοῦν ἀπό τόν εὐαγγελισμόν αὐτόν, θά εἶναι ἔργο τῆς θείας Χάριτος, τήν ὁποία πρέπει πάντοτε νά ἐπιζητοῦμε καί νά ἐπικαλούμεθα. Δέν πρέπει ποτέ νά δώσουμε τόπο στόν λογισμό ὅτι,

ὅλα ἤ κάτι ἀπό αὐτά, ὀφείλονται στίς δικές μας ἱκανότητες (...).

Μιά ἄλλη βασική ἀρχή, εἶναι ὅτι τό ἔργο τῆς ἱεραποστολῆς τίθεται πάντοτε στήν ὑπακοή τῆς Ἐκκλησίας. Ἀπό Αὐτήν ξεκινάει, ἀπό Αὐτή ἀντλεῖ δύναμι καί στό τέλος ὅ,τι κατορθωθῆ σ' Αὐτήν ὀφείλεται. Ἰδιωτικές πρωτοβουλίες, ὅσο καλές κι' ἄν φαίνονται, ὅταν κινοῦνται σέ ἀτομικά πλαίσια, ἔξω ἀπό τήν ὑπακοή στήν Ἐκκλησία, εἶναι πνευματικά ἐπικίνδυνες. Ἄς θυμηθοῦμε τόν ἅγ. Κοσμᾶ τόν Αἰτωλό, ὁ ὁποῖος ἄν καί εἶχε τόσες ἱκανότητες καί τόσο μεγάλο πόθο γιά τό θεάρεστο αὐτό ἔργο, δέν τό ἐπεχείρησε, παρά μόνον ἀφοῦ ἔλαβε εὐλογία ἀπό τόν Οἰκουμενικό Πατριάρχη. Μέσα σ' αὐτά τά πλαίσια ἐκινήθη καί ὁ π. Κοσμᾶς Γρηγοριάτης, ὁ γνωστός ἱεραπόστολος τοῦ Ζαΐρ καί ἀδελφός τῆς Ἱ. Μονῆς μας, τοῦ Ὁσίου Γρηγορίου, ὁ ὁποῖος εἶναι καί ὁ βασικός θεμελιωτής τῆς Ἱεραποστολῆς μας στό Kolwezi τοῦ Congo (...).

Βλέπουμε δέ σήμερα, 38 περίπου χρόνια μετά τήν ἔναρξι τοῦ ἱεραποστολικοῦ του ἔργου, πῶς ὁ Κύριος τό εὐλόγησε καί τό ἐπηύξησε, ὥστε σήμερα ἡ Μητρόπολις Katanga, πού εἶναι σέ ἔκτασι δύο φορές περίπου μεγαλύτερη ἀπό τήν Ἑλλάδα ν' ἀριθμῆ περί τούς 60.000 ὀρθοδόξους χριστιανούς μέ 131 ἐνορίες, 78 κληρικούς, 70 ἐκπαιδευτήρια μέ 24.000 μαθητάς καί 605 διδασκάλους καί καθηγητάς.

Ὀφείλουμε νά ἐπισημάνουμε ὅτι τά ἔργα, ὅπως τά ἀνωτέρω, καί οἱ ἐν γένει δραστηριότητες, εἶναι καλά καί ἀναγκαῖα, δέν ἀποτελοῦν ὅμως τόν κύριο σκοπό τῆς ὀρθοδόξου ἱεραποστολῆς, ἀλλά τό μέσον διά τήν ἐπίτευξί της. Ἄλλως θά κινδυνεύσουμε νά πέσουμε στόν κοινωνικό ἀκτιβισμό. Δηλαδή, νά δώσουμε μεγάλη βαρύτητα στά ἔργα καί στήν κοινωνική προσφορά, τόν δέ εὐαγγελισμό καί τήν κατήχησι νά θέσουμε σέ δευτερεύουσα μοῖρα. Αὐτό ἀκριβῶς ἐκφράζει τό πνεῦμα τῆς Δύσεως, τό ὁποῖον ἀκολουθοῦν κατά τό μᾶλλον ἤ ἧττον ὅσες χριστιανικές ὁμολογίες (Ρωμαιοκαθολικοί, Προτεστάντες κ.λπ.) δραστηριοποιοῦνται στήν Ἀφρική. Σ' αὐτές, ἡ ἀπουσία τῆς θείας Χάριτος ἀναπληρώνεται μέ τήν ἀνθρώπινη ὑπερδραστηριότητα. **Στήν Ὀρθόδοξο Ἐκκλησία δέν ὑπάρχουν σχολές ἱεραποστολῆς, ὅπως στά δυτικά πρότυπα.** Ἡ ἱεραποστολή μας στό Kolwezi δέν γίνεται μέ κάποιον ἰδιάζοντα καί ἐξειδικευμένο τρόπο. Ἁπλᾶ, ὁ λαός ἐκεῖ διδάσκεται τήν ὀρθόδοξη πίστι καί ζωή, βιώνοντας τήν λειτουργική ζωή ὅπως τίς διδασκώμεθα καθημερινά ἀπό τό Συναξάρι, τίς ἀκολουθίες τῶν Ἁγίων, τά λοιπά ἱερά βιβλία (Παρακλητική, Τριῴδιο, Πεντηκοστάριο, Μηναῖα), τήν διδασκαλία τῶν Ἁγίων Πατέρων καί ὅλη τήν ἀσκητική καί λατρευτική ζωή τῆς Ἐκκλησίας (...).

Ὁ ἅγιος Ἰουστῖνος Πόποβιτς σχετικά μέ τό θέμα αὐτό λέγει: **«Οἱ ἀσκητές εἶναι οἱ μοναδικοί ἱεραπόστολοι τῆς Ἐκκλησίας, καί ὁ ἀσκητισμός εἶναι ἡ μόνη ἱεραποστολική σχολή μέσα στήν Ὀρθοδοξία. Ἡ Ὀρθοδοξία εἶναι ἄσκησις καί ζωή, γι' αὐτό καί μονάχα διά τῆς ἀσκήσεως καί τῆς ζωῆς ἐπιτελεῖται τό κήρυγμα καί ἡ ἱεραποστολή».** Ἀπό τήν ἐκκλησιαστική δέ ἱστορία γνωρίζουμε ὅτι ὁ ἅγ. Κύριλλος καί Μεθόδιος, οἱ μεγάλοι φωτισταί τῶν Σλαύων προήρχοντο καί αὐτοί ὅπως καί ὁ ἅγ. Κοσμᾶς ὁ Αἰτωλός, ἀπό τήν μοναχική τάξι.

Καί ἄλλοι φορεῖς τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας βέβαια προσφέρουν ἀξιόλογο ἔργο στήν ἐξωτερική ἱεραποστολή, ὅπως τό ἱεραποστολικό κλιμάκιο τῆς Kananga,

πού ἐπιτελεῖ ἕνα θαυμάσιο καί σημαντικό ἔργο (...).

Ἕνα ἄλλο πρώτιστο μέλημα τοῦ ἱεραποστόλου εἶναι νά μπῆ στήν ψυχολογία τοῦ ἀφρικανοῦ, νά τόν ἀγαπήση καί νά θελήση νά προσφερθῆ ὁλοκληρωτικά στήν ὑπηρεσία του ἀψηφώντας καί τήν ἴδια του τήν ζωή. Ἱεραποστολή μέ κρατούμενα δέν νοεῖται. Ξεκινώντας τό ἔργο του, πρέπει νά εἶναι ἀποφασισμένος ν' ἀφήση τά κόκκαλά του, ἄν χρειασθῆ, στήν ἀφρικανική γῆ, ὅπως ἔλεγε καί ἔπραξε καί ὁ μακαριστός παπα-Κοσμᾶς. Τό «ἐγώ του», σιγά σιγά πρέπει νά σβήνη καί νά ἀφήση νά εἰσέλθη ὁ ἀφρικανός ἀδελφός μέσα του. Νά τόν ἀγαπήση μέ μιά ἀγάπη ὄχι συναισθηματική ἀλλά μακρόθυμη, νά τόν ἀγκαλιάση καί νά τόν ἀποδεχθῆ ἔτσι ὅπως εἶναι, μέ τίς ἁμαρτίες του, τό βαρύ παρελθόν του, τήν ἐπιπολαιότητά του ἴσως, καί νά σκεπάζη τίς ἀνθρώπινες ἀδυναμίες του. Θυμᾶμαι τόν μικρό Νικολά, 6 ἐτῶν, πού ἐνῶ μέ τόν ἕνα χέρι μέ χαιρετοῦσε, κι ἐγώ τοῦ θώπευα τό κεφαλάκι, μέ τό ἄλλο ἔψαχνε ταχυδακτυλουργικά τήν τσέπη μου, γιά νά βρῆ κάποια καραμέλλα."Ε! πῶς ἐμεῖς πρέπει ν' ἀντιμετωπίσουμε τό γεγονός, παρά μόνον μέ τήν ἀγάπη καί τη μακροθυμία (...).

Αὐτή ἡ ἀγάπη θά σέ κάνη νά ἀψηφᾶς τόν ὁποιοδήποτε κίνδυνο καί νά ἐνστερνιστῆς αὐτό πού λέγει ὁ ὅσιος Σιλουανός ὁ Ἁθωνίτης «ὁ ἀδελφός μας εἶναι ἡ ζωή μας» (...).

Ἡ Ὀρθόδοξη ἱεραποστολή, πρέπει νά γνωρίζομε, ὅτι δέν ἀρκεῖται μόνον στό κοινωνικό ἀνθρωπιστικό ἔργο, δηλαδή στή προσφορά μιᾶς ἁπλῆς ἀνθρωπιστικῆς βοήθειας, καί κατόπιν νά σταματήση ἐκεῖ, ἀλλά προχωρεῖ πιό βαθειά. Προσπαθεῖ νά βοηθήση καί τήν ψυχή τοῦ ἀτόμου, στό ὁποῖο παρέχει τήν ἀνθρωπιστική βοήθεια. Ἄν διαπιστώση καί πνευματική ἀσθένεια, προσπαθεῖ νά τήν θεραπεύση μέ τόν τρόπο πού μᾶς ἔχουν διδάξει οἱ Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας."Ολον αὐτόν τόν πλοῦτο τῆς Πατερικῆς διδασκαλίας γιά τήν θεραπεία τῆς ψυχῆς, πού διαφυλάσσει ὡς πολύτιμο θησαυρό ἡ Ἐκκλησία μας, καί πού ἐμεῖς τήν ἔχουμε διδαχθεῖ καί ζήσει στίς Ἱ. Μονές μας, μποροῦμε νά τόν χρησιμοποιήσουμε καί ἀξιοποιήσουμε στήν ἱεραποστολή, ὥστε ἡ παρεχόμενη βοήθεια νά εἶναι ὁλοκληρωμένη.

Ἔτσι, μόνον ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία πού προσπαθεῖ νά παράσχη ὄχι μόνον ὑλική, ἀλλά πνευματική κυρίως βοήθεια, μποροῦμε νά ποῦμε ὅτι ἀκολουθεῖ τήν ὀρθή ἱεραποστολική ὁδό, ἐπιτελῶντας ταπεινά καί οὐσιαστικά τό ἱεραποστολικό Της ἔργο βοηθώντας, θεραπεύοντας, καί σώζοντας ψυχές. Αὐτήν τήν ὁδό προσπαθοῦμε νά ἀκολουθοῦμε κι' ἐμεῖς, στήν ἱεραποστολή τοῦ Kolwezi.

Στό σημεῖο αὐτό ἀναφέρεται διεξοδικά μέ ἐνάργεια καί γλαφυρότητα παράδειγμα πατέρα 33 ἐτῶν μέ τέσσερα παιδιά, πού ἔπασχε ἀπό ἔιτζ καί τόν ὁποῖο μέ τή συγκατάθεσή του ἐβάπτισε ἡ ἱεραποστολή καί τοῦ παρέσχε καί τό φάρμακο ἀθανασίας. Τελικά ὁ πατέρας ἐκοιμήθη κάτι πού ὅλοι στήν ἱεραποστολή τό περίμεναν.

Συνεχίζει ὁ π. Νικόλαος: "Ομως δεχθήκαμε τό γεγονός χωρίς φόβο καί ἀγωνία, διότι εἶχε γίνει ἤδη μέλος τῆς Ἐκκλησίας μας, καί ἡ ψυχή του ἁγνή πλέον καί πεντακάθαρη πέταξε κοντά στόν Κύριο, ὅπου θά πρεσβεύη πάντοτε γιά ὅλους τούς Ἀφρικανούς ἀδελφούς του, ἀλλά καί γιά ὅλους μας. Τό ἀνωτέρω περιστατικό ἦταν μιά μικρή μνεία, γιά τό πῶς ἐργάζεται ἡ Ὀρθόδοξη ἱεραποστολή, πού ἀντιμετωπίζει τό θέμα πνευματικά, μέ συναίσθησι καί πόνο. Μία ἐντελῶς ἀντίθετη

δηλαδή ἀντιμετώπισι μέ τόν τρόπο δράσεως διαφόρων διεθνῶν ἀνθρωπιστικῶν ὀργανισμῶν, οἱ ὁποῖοι μέ μεγάλες καμπάνιες καί τεράστιες προβολές κατορθώνουν καί συγκεντρώνουν τεράστια χρηματικά ποσά, μέρος τῶν ὁποίων, ὅπως διαβάζουμε στόν τῦπο, τά διαθέτουν γιά ἐκτρώσεις.

Ἐδῶ θά πρέπει νά ἐκφράσουμε θερμές εὐχαριστίες στούς Ἑλληνικούς ἱεραποστολικούς Συλλόγους ὅπως ὁ ὑμέτερος, πού ἐνισχύουν οἰκονομικά τίς ὀρθόδοξες ἱεραποστολές, ἐκδηλώνοντας ἔτσι ἔμπρακτα τήν ἐμπιστοσύνη τους πρός τούς ἀγωνιζομένους στίς πρῶτες γραμμές τοῦ μετώπου τῆς ἱεραποστολῆς.

Μαγεία καί αἱρέσεις

Ἕνα ἀπό τά πολλά μέτωπα στά ὁποῖα πρέπει νά δώση μία πραγματική μάχη ἡ Ὀρθόδοξη ἱεραποστολή, εἶναι ἡ μαγεία καί οἱ αἱρέσεις (...). Μόνο στήν πόλι τοῦ Kolwezi (μέ 350.000 κατοίκους περίπου) ὑπάρχουν περί τίς 500 αἱρέσεις (...). **Ὁ πειρασμός βλέποντας ὅτι ἡ μαγεία καί ἡ εἰδωλολατρεία μέ τήν ἔλευσι τῶν χριστιανικῶν ἱεραποστολῶν ἀρχίζει νά χάνει ἔδαφος, ἐφεῦρε τίς αἱρέσεις, σάν ὑποκατάστατο τῆς μαγείας, ὥστε εἴτε μέ τόν ἕνα, εἴτε μέ τόν ἄλλο τρόπο νά κρατᾶ τούς ἀφρικανούς ἀδελφούς στό σκοτάδι**.

Ἀναφερθήκαμε ἀνωτέρω στόν εὐαγγελισμό πού ἀπευθύνεται στά ἔθνη. **Τώρα, ἐρχόμαστε στόν εὐαγγελισμό πού πραγματοποιεῖται στόν ἰδικό μας χῶρο, στό κράτος μας, στήν κοινωνία μας, στήν οἰκογένειά μας, στόν ἴδιο τόν ἑαυτό μας**. Εἶναι ὁ εὐαγγελισμός ἐν εὐρείᾳ ἐννοίᾳ, ὁ ὁποῖος συνίσταται στήν εὐεργετική ἐπίδραση πού ἔχει στούς συνανθρώπους μας, στό περιβάλλον μας, ὁ κάθε λόγος μας, ἡ συμπεριφορά μας, τό παράδειγμά μας, ἡ ψυχική μας διάθεσις, ἡ ἀνεκτικότης πρός τίς ἰδιομορφίες τῶν ἄλλων, οἱ ἀρετές μας. **Αὐτός εἶναι ὁ εὐαγγελισμός πού μᾶς καθιστᾶ ὅλους, τόν κάθε ἕνα ἀπό ἐμᾶς ἱεραποστόλους, ὥστε ἡ λέξις χριστιανός νά εἶναι στόν αὐτόν ὁμόκεντρο κύκλο, μέ τήν τοῦ ἱεραποστόλου** (...).

Εἶναι καί αὐτός ἕνας «εὐαγγελισμός» πού γίνεται χωρίς λόγια, χωρίς προσπάθεια, πού στηρίζεται στήν ἁγιότητα αὐτῶν τῶν ἀνθρώπων. Ἄς θυμηθοῦμε τόν ἅγ. Σεραφείμ τοῦ Σαρώφ, καί τούς συγχρόνους ἁγίους Γέροντες, ἅγιο Πορφύριο, παπα-Ἐφραίμ Κατουνακιώτη, ἅγιο Γέροντα Παΐσιο, πού δέν ἐξήρχοντο στόν κόσμο γιά νά κάνουν ἱεραποστολή, ἀλλά πλῆθος κόσμου συνέρρεε στό ταπεινό κελλί τους ν' ἀκούσουν τίς σοφές συμβουλές τους, καί ὠφελοῦντο.

Προηγουμένως ἀναφέραμε καί μία μορφή εὐαγγελισμοῦ, πού ἴσως φανῆ λίγο παράξενη, πού τήν κάνουμε ἐμεῖς στόν ἴδιο τόν ἑαυτό μας πού ξεκινάει ἀπό ἐμᾶς καί καταλήγει σέ μᾶς, πού ἐμεῖς οἱ ἴδιοι εἴμαστε εὐαγγελίζοντες καί εὐαγγελιζόμενοι. Ποιός εἶναι αὐτός; Εἶναι ὅταν κάνουμε τόν ἀγῶνα γιά τήν κάθαρσι τῆς καρδιᾶς μας ἀπό τά πάθη. Ὅταν ἀγωνιζόμαστε νά καθαρίσουμε τήν καρδιά μας ἀπό τήν κοπρία τῶν παθῶν, καί ν' ἀνακαλύψουμε ἐκεῖ τήν ἀπωλεσθεῖσα δραχμή, τόν πολύτιμο μαργαρίτη, τήν Βασιλεία τοῦ Θεοῦ, ἡ ὁποία κατά τούς ἀψευδεῖς λόγους τοῦ Κυρίου, «ἐντός ἡμῶν ἐστί» (Λουκ. 17, 21), κι' ἔτσι νά γίνουμε ἄνθρωποι θεωμένοι. Δηλαδή ἄνθρωποι πού μέ τήν χάριν τοῦ Θεοῦ ἐπέτυχαν τό καθ' ὁμοίωσιν, κι' ἔγιναν Θεοί κατά Χάριν.

Γιά σκεφθῆτε ἀλήθεια, ἐάν ὁ καθένας μας ἔκανε αὐτόν τόν ἀγῶνα, κι' ἐπετύγχανε αὐτό τό μεγάλο ἀποτέλεσμα, τήν Θέωσι, τότε δέν θά εἴχαμε ἀνάγκη νά γίνεται

ἱεραποστολή στούς ἄλλους, ἀφοῦ καί οἱ ἄλλοι θά εἶχαν φθάσει στό ἐπιθυμητό αὐτό ἀποτέλεσμα.

Κατ' αὐτήν τήν ἔννοιαν λοιπόν ὀφείλουμε ὅλοι οἱ Χριστιανοί νά γίνουμε ἱεραπόστολοι. Ἱεραπόστολοι πρῶτα τοῦ ἑαυτοῦ μας, καί νά εἴμαστε «ἅμα χριστιανοί, ἅμα ἱεραπόστολοι».

Αὐτή δέ ἡ μορφή τοῦ εὐαγγελισμοῦ πού ἀναφέραμε τελευταῖα, εἶναι μία ἀπαραίτητος προϋπόθεσις ὑπάρξεως ἀπό αὐτούς πού εὐαγγελίζονται τά ἔθνη. Δέν μπορεῖ ὁ ἱεραπόστολος νά ξεκινήσει τόν εὐαγγελισμό πρός τρίτους ὅταν προηγουμένως δέν ἔχει ἀγωνισθῆ γιά τόν προσωπικό του εὐαγγελισμό, τόν προσωπικό του ἁγιασμό. Ἂν δέ κατορθώση νά ἐπιτύχη, μέ τήν χάρι τοῦ Θεοῦ, τό νά πράττη ὅσα διδάσκει, μέγας θά κληθῆ εἰς τήν Βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν. Ἐπειδή ὅμως αὐτό ἀπαιτεῖ μία τέχνη, μία πνευματική τέχνη, κατά τήν ὁποία ἔχει ἀντίπαλο ἄϋλα πνεύματα, ὅλες τίς σκοτεινές δυνάμεις πού προσπαθοῦν ν' ἀποτρέψουν νά γίνεται τό θέλημα τοῦ Θεοῦ, γι' αὐτό συνήθως οἱ ἱεραποστολικές προσπάθειες ἀρχίζουν ἀπό τά μοναστήρια, ἀπό τούς μοναχούς, οἱ ὁποῖοι ἀκολουθοῦν τήν πνευματική πορεία πού ἔχει χαραχθῆ ἀπό τούς ἁγίους Πατέρες καί ἡ ὁποία διέρχεται ἀπό τρία στάδια: τήν κάθαρσι ἀπό τά πάθη, τόν φωτισμό καί τέλος τήν θέωσι (...).

Γεννιόμαστε ὄχι ὡς ἤδη τέλεια ὄντα, ἱκανά νά γνωρίσουν τόν Θεό, ἀλλά ὡς δυνατότητες, ὡς φύλλα λευκοῦ χαρτιοῦ ὅπου θά χαραχθῆ μέ τό χέρι τοῦ Θεοῦ ἡ γνῶσις γι' Αὐτόν. Τό μοναστήρι καί ἡ μοναστική ζωή εἶναι ἀκριβῶς ἡ Σχολή τῆς γνώσεως αὐτῆς τοῦ Θεοῦ. Ἡ συνεχής δέ πάλη πού κάνει ὁ μοναχός κατά τῶν παθῶν καί ὁ διαρκής ἀγῶνας του γιά τήν κάθαρσι ἀπ' αὐτά, λεπτύνει τό νοῦ, φωτίζει, ἁγιάζει, δέν τόν φέρνει σέ ἀντίθεσι μέ τήν ἀνθρώπινη φύσι, ἀλλά τήν ὑπερβαίνει, νικᾶ τόν κοσμικό νόμο, καί τότε γίνεται ὑπερκόσμιος. Γι' αὐτό ὁ ὅσιος Θεόδωρος ὁ Στουδίτης ἀναφέρει ὅτι ὁ μοναχικός τρόπος ζωῆς, ἀποτελεῖ τήν ἔσχατη καί ὕψιστη Χάρι.

Τονίζομεν ὅτι ὁ προαναφερθείς τρόπος πνευματικῆς ἀνόδου καί τελειώσεως εἶναι κοινός γιά ὅλους, μοναχούς καί λαϊκούς. Μποροῦν δηλαδή καί οἱ λαϊκοί ἀδελφοί, ἐφ' ὅσον ἀγωνισθοῦν, νά ἀνέλθουν ὅλες τίς βαθμίδες καί ἐπιτύχουν τῆς πνευματικῆς αὐτῆς τελειώσεως. Κατά τόν ἅγ. Ἰωάννη τῆς Κλίμακος δέ, οἱ μοναχοί εἶναι φῶς στούς ἀνθρώπους, στούς μοναχούς δέ οἱ ἄγγελοι.

Τελειώνοντας, ἐκφράζουμε τήν εὐχή ἡ σημερινή αὐτή σύναξις, διά πρεσβειῶν τῶν ἁγίων Κοσμᾶ τοῦ Αἰτωλοῦ καί Εἰρηναίου Ἐπισκόπου Λουγδούνου, τήν μνήμη τοῦ ὁποίου ἑορτάζομε, νά μᾶς εὐαισθητοποιήσῃ ἔτι πλέον στό θέμα τῆς ἱεραποστολῆς, ὥστε νά ἔχουμε μία μεγαλύτερη προσέγγισι στόν εὐλογημένο χῶρο της.

Ἂς πάρουμε ἀπόφασι, ὅσοι δέν τό πράττουμε, νά προσφέρουμε λίγα λεπτά προσευχῆς κάθε ἡμέρα, γιά ὅλους ὅσους ἀναλίσκονται καθημερινά γιά τόν εὐαγγελισμό τῶν «ἐν σκότει καί σκιᾷ θανάτου καθημένων».

Ἂς προσευχόμαστε καί γιά τούς δεχομένους τόν εὐαγγελισμόν αὐτόν, ὁ Κύριος νά τούς στερεώνῃ στήν ἁγία πίστι μας, χαριτώνῃ καί ἁγιάζῃ, ὄχι πρός τιμήν καί ἔπαινον ἡμῶν, ἀλλά πρός δόξαν τῆς Ἁγίας Ἐκκλησίας, καί τοῦ Ἁγίου Τριαδικοῦ Θεοῦ. Ἀμήν.

Μοναχός π. Νικόλαος Γρηγοριάτης

Το video με την προβολή & ολόκληρη την ομιλία του π. Νικολάου έχει αναρτηθεί στην ιστοσελίδα του Ομίλου μας www.ierapostoli.gr

3η ημέρα 23/08/2015 – Λήξη Συνεδρίου - Συμπεράσματα

Τελειώνει σε λίγο και το 20ό ετήσιο Ιεραποστολικό Συνέδριο. Σ' αυτά τα είκοσι χρόνια, όχι μόνο στα τριήμερα της Ιεραποστολής αλλά και σε πολλές άλλες εκδηλώσεις, πολλοί Χριστιανοί βημάτισαν στα στενά αυτά δρομάκια της κατασκήνωσης και κατέληξαν στις αίθουσες διαλέξεων.

Κάτι τέτοιες στιγμές λοιπόν ο χώρος αυτός αποπνέει ένα γλυκό και τρυφερό άρωμα και από παντού ξεχύνεται ένα γαλήνιο φως. Στιγμές σιωπηλές, χωρίς ίχνη θορύβου. Ατμόσφαιρα περισυλλογής, ψυχικής ανάτασης και προσευχής, σιωπής και κατάνυξης, φόβου Θεού, ευλάβειας και ελπίδας.

Το ίδιο καρποφόρες και οι τρεις τελευταίες αυτές Αυγουστιάτικες ημέρες.

Πολλοί νέοι και νέες βοήθησαν, αλλά και με προσοχή παρακολούθησαν τις ομιλίες. Πολλοί μοναχοί και μοναχές και κληρικοί, όχι μόνο από την Ελλάδα, αλλά και από το χώρο της ιεραποστολής τους συμμετείχαν στο Συνέδριο.

Ακούστηκαν και πάλι στον ιερό αυτό χώρο εξαίρετες εισηγήσεις που μας έδωσαν την ευκαιρία να διατυπώσουμε χρήσιμα συμπεράσματα, τα οποία σας παραθέτουμε:

Συμπεράσματα

1) Τα μοναστήρια υπήρξαν πάντοτε φάροι ιεραποστολικής ακτινοβολίας, πολύτιμα εργαστήρια διαποίμανσης των πιστών. Πολλοί μοναχοί, αλλά και μοναχές, τα μυρίπνοα άνθη της Ορθοδοξίας, από διάφορα μοναστήρια, δοσμένοι ολόψυχα στο Νυμφίο και με καρδιά γεμάτη από αγάπη προς τον άνθρωπο, αφιέρωσαν τη ζωή τους στο δύσκολο έργο της Ιεραποστολής σε όλο τον κόσμο.

2) Το ασκητικό ιδεώδες και το βίωμα

Ο κ. Δημήτριος Γεωργούλας

του ορθόδοξου μοναχισμού διαθέτει μια δύναμη αντοχής στις δοκιμασίες της σκληρής καθημερινής ζωής στο χώρο της ιεραποστολής. Ο μοναχός με τον τρόπο ζωής του και το λαμπρό παράδειγμά του συγκινεί βαθιά την ψυχή των ανθρώπων. Ευτυχώς στις μέρες μας όλο και περισσότεροι εργάτες του Ευαγγελίου βγαίνουν από τα όρια του κλειστού μοναχισμού και προσφέρουν τεράστιο έργο στην ιεραποστολή κτίζοντας και εκεί νέα μοναστήρια.

3) Όπως δεν υπάρχει Εκκλησία χωρίς λατρευτική ζωή, έτσι δεν μπορεί να υπάρξει ζωντανή Εκκλησία χωρίς ιεραποστολική ζωή. Η ιεραποστολή λοιπόν αποτελεί συμμετοχή στην πραγματοποίηση του θελήματος του Θεού επάνω στη γη.

4) Είναι καιρός ο κάθε χριστιανός να συναισθανθεί ότι η ιεραποστολή αποτελεί το δικό του χρέος και πρέπει να μετέχει σ' αυτό με όλες του τις δυνάμεις. «Άμα χριστιανός άμα ιεραπόστολος» ήταν το γενικό θέμα αυτού του τριημέρου, το οποίο η πρεσβυτέρα κα Δούση ανέπτυξε με πολλή σαφήνεια και απλότητα.

5) Οι ιεραπόστολοι με θυσιαστική αγάπη, χωρίς να υπολογίζουν κόπο και αψηφώντας τους κινδύνους, παίρνουν το σταυρό του μαρτυρίου και προχωρούν.

6) Μοναδική γλώσσα επικοινωνίας όλων των ανθρώπων της γης είναι η χριστιανική αγάπη, όπως ο πανοσιολογιότατος πατήρ Γερτάσιος Ραπτόπουλος μας την παρουσίασε και με τη δράση του σε όλες τις φυλακές του κόσμου το απέδειξε. Ούτε η πολυμάθεια και η γνώση, κατά τον εθναπόστολο Παύλο, ούτε οι παντός είδους σωματικές δοκιμασίες μπορούν να ωφελήσουν το χριστιανό, χωρίς τη χριστιανική αγάπη, γιατί ο Θεός είναι αγάπη.

7) Σ' αυτό το τριήμερο Συνέδριο γνωρίσαμε και πάλι με κάθε λεπτομέρεια από τους εξαίρετους ιεραποστόλους μας την τραγική κατάσταση και την ανείπωτη δυστυχία χιλιάδων ανθρώπων. Μας ανέτρεξαν παντού, όπου η ανέχεια, η πείνα, οι αρρώστιες και οι θεομηνίες θερίζουν τον κόσμο.

8) Το Συνέδριό μας λοιπόν δεν μπορεί να παραβλέπει τα όσα ακούσαμε ούτε το γεγονός ότι εκατομμύρια συνάνθρωποί μας δεν έχουν ακούσει, έστω μια φορά στη ζωή τους, το ορθόδοξο χριστιανικό μήνυμα.

Ευχαριστίες

Τελειώνοντας πρέπει να ευχαριστήσω θερμά όλους τους εξαίρετους ομιλητές, κληρικούς και λαϊκούς, γιατί ανταποκριθήκατε στην πρόσκλησή μας και βρεθήκατε κοντά μας. Ικανοποιήσατε νομίζω όλους τους ακροατές μας, γιατί αναπτύξατε τα θέματά σας με απλότητα, σαφήνεια και με αριστοτεχνικό τρόπο.

Τις θερμότερες ευχαριστίες στο Σεβασμιότατο Μητροπολίτη Θηβών και Λεβαδείας κ.κ. Γεώργιο για την προσέλευσή του και το χαιρετισμό του.

Ευχαριστούμε θερμά το Σεβασμιότατο Μητροπολίτη Κυθήρων και Αντικηθύρων κ.κ. Σεραφείμ, τον ακούραστο στρατιώτη της Αγίας Εκκλησίας μας και πνευματικό μας πατέρα, γιατί τον είχαμε κοντά μας και αυτό το τριήμερο.

Θερμές ευχαριστίες και στον πρωτοπρεσβύτερο πατέρα Ελευθέριο Χαβάτζα για τη μεγάλη του προσφορά την ιεραποστολή μας.

Σεβαστή μανούλα με όλη την αδελφότητα, σεβαστή γερόντισσα που πραγμάτωσες τελικά το όνειρο της ζωής σου και φόρεσες την τιμημένη στολή της μοναχής σε ευχαριστούμε θερμά. Μαζί με το επιτελείο σου δείξατε χαρισματική ευγένεια και καλοσύνη και μας προφέρατε πλούσια φιλοξενία.

Είναι μέσα στην καρδιά μας όσοι βοήθησαν για να οργανωθεί και πραγματοποιηθεί και το Συνέδριο αυτό, όσοι μας υπηρέτησαν τόσες ημέρες και θα βοηθήσουν για την αποκατάσταση του χώρου.

Καλή επιστροφή στα σπίτια μας και του χρόνου με υγεία.

Δημήτριος Γεωργούλας
τ. Λυκειάρχης, φιλόλογος, συγγραφεύς
Πρόεδρος 20ου Συνεδρίου Π.Χ.Ο.Ο.Ι.

Τα παιδιά και η αδελφότητα της οικογ. «Αγία Ταβιθά» με την διακονία τους στη κουζίνα και σε όλους τους χώρους της κατασκήνωσης, πρόσφεραν πλούσια φιλοξενία και ως αφανείς συνεργοί συνετέλεσαν στην επιτυχία του 20ου Ιεραποστολικού Συνεδρίου.

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΒΙΩΜΑΤΑ
ΑΠΟ ΤΟ 20ο ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΤΟΥ Π.Χ.Ο.Ο.Ι.

Μας αξίωσε φέτος ο Θεός να ζήσουμε 3 μέρες στην αγαπημένη μας Κατασκήνωση ΑΓΙΑ ΤΑΒΙΘΑ στο βουνό του Παρνασσού για το καθιερωμένο 3ήμερο εξωτερικής Ιεραποστολής του Π.Χ.Ο.Ο.Ι.

Το γενικό σύνθημα του φετινού συνεδρίου ήταν:

ΑΜΑ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΣ ΑΜΑ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Πέρα από την αδελφική αγάπη και την χριστιανική συντροφιά που περιμένουμε με λαχτάρα κάθε χρόνο και τη ζούμε, ανεφοδιαστήκαμε πνευματικά μέσα από τις όμορφες και πνευματικές ευκαιρίες που απολαύσαμε.

Ιδιαίτερα μίλησε μέσα μας η ομιλία του π. Γερβασίου Ραπτόπουλου « Το χρέος της αγάπης». Η αγάπη στον συνάνθρωπο είναι Θεϊκή εντολή. Το «μηδενί μηδέν ὀφείλετε εἰ μή τό ἀγαπᾶτε ἀλλήλους» είναι λόγια του Κυρίους μας και όλοι μας είμαστε χρεώστες αυτής της αγάπης. Θα πρέπει να αγαπάμε τον συνάνθρωπό μας καί ας έχει αδυναμίες όπως ο γιατρός αγαπάει τον άρρωστο και όχι την αρρώστια. Κάνε Θεέ μου να μην ξεχάσουμε την **ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΑΓΑΠΗΣ** που ακούσαμε:

«Κύριε μάθε μας να αγαπάμε αυτούς που δεν αγαπήθηκαν, κάνε μας να υποφέρουμε με τον πόνο των άλλων. Μην επιτρέψεις, Κύριε να ευτυχούμε μόνοι μας. Δεν έχουμε αυτό το δικαίωμα να ευτυχούμε χωρίς τον γείτονα, χωρίς τον Αφρικανό, χωρίς τον Ασιάτη, ή όλοι ή κανένας στην ευτυχία. Δώσε μας Κύριε την αγωνία της παγκόσμιας δυστυχίας και φύλαξέ μας από την λησμονιά των άλλων».

Ξεχωριστή τιμή και ευλογία ήταν για εμάς και η επίσκεψη του πατρός Πέτρου Χίρς.

Πρωτοπρεσβύτερου και Δρ. Θεολογίας Α.Π.Θ που αν και μεγάλωσε σε οικογένεια αγγλικανού ιερέα στις ΗΠΑ, μεταστράφη στην Ορθοδοξία μαζί με μεγάλο αριθμό ενοριτών του. Το θέμα του δυνατό, Ιεραποστολικό:

«Η ΕΤΕΡΟΔΟΞΙΑ, Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΑΙ ΕΜΕΙΣ»

Όπως ομολόγησε ο ίδιος ένοιωσε να τον καλεί ο Θεός όταν παρακολούθησε έναν εσπερινό σε ορθόδοξη Εκκλησία. Μας ενθουσίασαν τα όσα μας είπε, νοιώσαμε υπερήφανοι για την Ορθόδοξή μας πίστη και αισθανθήκαμε χρέος μας να κρατήσουμε τον θησαυρό μας. Εμείς έχουμε χρέος να κρατήσουμε ό,τι μας έδωσαν οι πατέρες και ο Θεός είναι Εκείνος που σώζει. Μας θύμισε και τα λόγια του Αγίου Παϊσίου: «Οι ετερόδοξοι για να σωθούν πρέπει να έρθουν σε αυτογνωσία και αυτό σημαίνει να αποκτήσουν την καλή ανησυχία». Όταν ο ετερόδοξος νοιώσει ότι του λείπει η Αλήθεια, η εμπειρία του Χριστού, τότε αρχίζει η αναζήτηση, τότε αρχίζει να επιδρά η Χάρη.

Με αυτά και πολλά άλλα βιώματα ανεφοδιαστήκαμε πνευματικά και φύγαμε από την αγαπημένη μας Κατασκήνωση. Με αυτές τις αναμνήσεις θα περάσουμε τη φετινή Ιεραποστολική χρονιά, με την προσδοκία να ανταμώσουμε πάλι το καλοκαίρι του 2016 στην όμορφη Κατασκήνωση **«ΑΓΙΑ ΤΑΒΙΘΑ»**.

Μαρία Κάτσιου
Φοιτήτρια Α.Τ.Ε.Ι. Δυτικής Ελλάδας (Πάτρα)
Σχολή Διοίκησης και Οικονομίας
Τμήμα Λογιστικής

Αναμνηστική φωτογραφία των συνέδρων.

Σκέψεις από τους νέους στον απόηχο του Συνεδρίου

«Αν θέλουμε να κάνουμε Ιεραποστολή, πρωταρχικός μας σκοπός δεν πρέπει να είναι η προσέγγιση των άλλων αλλά μια ριζική αλλαγή-αναγέννηση του εαυτού μας. Τότε μόνο θα ελκύσουμε άλλους ανθρώπους στην Ορθόδοξη Πίστη».

Σκέψεις σαν την παραπάνω που ακούστηκαν στο φετινό ιεραποστολικό συνέδριο, τόσο στις εισηγήσεις όσο και στα «πηγαδάκια» μεταξύ μας, μας έκαναν να επαναπροσδιορίσουμε τους όρους Ορθόδοξη Ιεραποστολή και αγάπη προς τον αδελφό μας. Μέσα από εικόνες και βίντεο, πήραμε μια μικρή γεύση από τη ζωή και τις εμπειρίες των Ιεραποστόλων, των ανθρώπων οι οποίοι χωρίς να υπολογίζουν κόπο και δυσκολίες έχουν αφιερώσει τη ζωή τους στο να μεταφέρουν το μήνυμα του Ευαγγελίου σε κάθε γωνιά της γης. Μετά το τέλος του τριημέρου, όλοι μας –νομίζω– κάναμε την ίδια ευχή-προσευχή προς το Θεό: να μας αξιώσει κάποια μέρα να βρεθούμε κι εμείς εκεί και να βοηθήσουμε, έστω και λίγο, στο σπουδαίο αυτό έργο που επιτελείται.

Μαρία Μαυρίδη
Φοιτήτρια Χημικού ΕΚΠΑ

«Δεν μπορείς να βγεις να κάνεις Ιεραποστολή στον αμπελώνα του Κυρίου, αν δεν κάνεις πρώτα ιεραποστολή στον εαυτό σου». Η σκέψη αυτή που ακούστηκε στο φετινό συνέδριο ας αποτελέσει τροφή για προβληματισμό και πνευματική επαγρύπνηση. Ας κάνουμε ο καθένας στον εαυτό του πρώτα ιεραποστολή έχοντας στο νου μας τον τίτλο του συνεδρίου «άμα χριστιανός άμα ιεραπόστολος», ο οποίος αποτελεί ιεραποστολικό συναγερμό για τις ψυχές όλων των χριστιανών.

Βασιλική Μπέκου
Εκπαιδευτικός Α΄ Βάθμιας Εκπαίδευσης
MSc Education, Technology and society
Bristol University

Ακούγοντας στην παρουσίαση του π. Νικολάου, το μικρό παιδί από το Κονγκό να ψέλνει δοξολογώντας τον Ουράνιο Πατέρα μας... κατάλαβα γιατί ο Θεός μας σπλαχνίζεται και δίνει ακόμα ευκαιρίες για μετάνοια σε εμάς που ζούμε μέσα στις ανέσεις και τις απολαύσεις. Γιατί ακόμα υπάρχουν εκείνοι οι μικροί ή οι μεγάλοι Αφρικανοί φίλοι μας που προσεύχονται από τα έγκατα της ψυχής τους για την σωτηρία όχι μόνο των ιδίων αλλά και του κόσμου ολοκλήρου...

Ελένη Μαυρίδη
Φοιτήτρια Αρχιτεκτονικής
Σχολής Πανεπιστήμιου Πατρών

Πιστεύω πως στον καθένα μας θα έκανε εντύπωση η γαλήνη, η πραότητα και η χαρά στην όψη και το βλέμμα κάθε ιεραπόστολου. Ευχή και προσευχή μας, ο Παντοδύναμος Πατέρας μας να αναγνωρίζει το δύσκολο έργο τους και να τους δίνει δύναμη να συνεχίσουν να παρέχουν αφιλοκερδώς υπηρεσίες και υλικά αγαθά, μα κυρίως πνευματικά, στους αδελφούς μας που χρειάζονται τη βοήθεια τους.

Νίκη Μαυρίδη
Μαθήτρια Λυκείου

ΜΗΝΥΜΑ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗ ΓΟΥΪΝΕΑΣ κ.κ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΕΚΠΡΟΣΩΠΟΥ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

Αριθμ. Πρωτ. 59/8
Προς: τον Ελογ. Καθηγητή Δημήτριο Γεωργούλα
Πρόεδρο 20ού Συνεδρίου Ορθοδόξου Ιεραποστολής
Πανελλήνιος Χριστιανικός Όμιλος
Κατασκηνώσεις «Αγία Ταβιθά»
Αράχωβα - Βοιωτίας

Αθήνα, 21 Αυγούστου 2015

Αγαπητέ Πρόεδρε,

Αρχικά θα ήθελα να απολογηθώ για την καθυστερημένη αποστολή του μηνύματός μου, που οφείλεται σε τεχνική βλάβη του ηλεκτρονικού μου υπολογιστή. Αυτή η δύσκολη κατάσταση με την ολοκληρωτική καταστροφή του υπολογιστή μου, μου έκρουσε τον κώδωνα για το πόσο πολύ έχουμε εξαρτήσει την ζωή μας στις ηλεκτρονικές συσκευές, που μια τους βλάβη μπορεί να δημιουργήσει τεράστιο πρόβλημα σε πολλούς τομείς της καθημερινής μας ζωής. Αυτός είναι και ένας πολύ σημαντικός λόγος για να συμμετέχει κανείς στα πνευματικά σας συνέδρια, που δίνουν την ευκαιρία στον πιστό Ορθόδοξο Χριστιανό να ξεφύγει από την καθημερινότητα και τις επίγειες μέριμνες και να έρθει πιο κοντά στον Θεό και στον άνθρωπο.

Σας συγχαίρω για την διοργάνωση του 20ού Συνεδρίου Ορθοδόξου Ιεραποστολής, και εύχομαι από τα βάθη της καρδιάς μου, ο Σωτήρας και Λυτρωτής μας Ιησούς Χριστός, δια πρεσβειών της Υπεραγίας Θεοτόκου μας και της Αγίας Ταβιθά, και δια των ευχών του μακαριστού Μητροπολίτου κυρού Κωνσταντίνου, που υπήρξε ο εμπνευστής σας και ο πνευματικός σας πατέρας, να σας αξιώσει να διοργανώσετε εκατοντάδες συνέδρια, προς φωτισμό των ευλαβών συμμετασχόντων και προς Δόξαν Κυρίου.

Πριν λίγο καιρό επέστρεψα από πολυήμερη ιεραποστολική περιοδεία στην Γουινέα, στην Σιέρρα Λεόνε και στην Ακτή Ελεφαντοστούν. Σας μεταφέρω την αγάπη και τις ευχαριστίες των εκεί Ορθοδόξων αδελφών μας, που πολλάκις ευεργετούνται από τα δώρα της αγάπης σας. Ιδιαίτερες ευχαριστίες σας μεταφέρω εκ μέρους των νεοχειροτονηθέντων κληρικών μου, που είχαν την χαρά να χειροτονηθούν με ωραιότατα άμφια που εσείς ετοιμάσατε με αγάπη και προσευχή.

Είθε το παράδειγμά σας και το ιεραποστολικό σας φρόνημα να το ακολουθήσουν όλοι οι Ορθόδοξοι Χριστιανοί, και η παρουσία σας και η προσφορά σας στον δοκιμαζόμενο αδελφό μας, να γίνει φάρος φωτεινός για όλο τον κόσμο και δη τον Ορθόδοξο.

Μεταφέροντάς σας τις ευχές, τις ευλογίες και την πατρική αγάπη του πνευματικού πατέρα των Ορθοδόξων της Αφρικανικής ηπείρου, της Α.Θ.Μ. του Πάπα και Πατριάρχη Αλεξανδρείας και πάσης Αφρικής κ.κ. Θεοδώρου Β΄, σας χαιρετώ εν Κυρίω.

† Ο Γουινέας Γεώργιος
Εκπρόσωπος του Πατριάρχη
Αλεξανδρείας στην Αθήνα

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΚΕΝΥΑΣ κ.κ. ΜΑΚΑΡΙΟΥ ΣΤΟ 20ο ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ ΜΕ ΓΕΝΙΚΟ ΘΕΜΑ «ΑΜΑ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΣ, ΑΜΑ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΟΣ»

Αγαπητοί και πεφιλημένοι εν Κυρίω αδελφοί και αδελφές, συνεργάτες και φίλοι του Πανελληνίου Χριστιανικού Ομίλου.

Θα ήθελα κατ' αρχήν να ευχαριστήσω το προεδρείο του Ομίλου για τη λίαν τιμητική πρόσκληση να απευθύνω λίγες σκέψεις προς το φετινό διοργανούμενο συνέδριο. Δυστυχώς παρ' όλο που θα ήθελα να βρίσκομαι κοντά σας, λόγοι ποιμαντικής, εκδηλώσεις διάφορες των νέων, των Ορθοδόξων Γυναικών, των Κατηχητικών Σχολείων μας δεν μου επιτρέπουν να παραστώ ούτε φέτος. Γι' αυτό με συγχωρείτε· θα βρίσκομαι όμως κοντά σας, με την

Κένυα 12/7/2015. Ο Σεβ. Κένυας κ.κ. Μακάριος αποκαλύπτει ειδική ανακοίνωση για ανέγερση ορφανοτροφείου σε κοινότητα της κεντρικής Κένυας. Το νέο φιλανθρωπικό ίδρυμα θα φέρει την ονομασία «Διακονία αγάπης», σύμφωνα με την επιθυμία του δωρητή του οικοπέδου αείμνηστου πατρός Γερασίμου, ιερέα της κοινότητας αυτής.

ταπεινή μου ευχή και προσευχή.

Ήδη, ο Κύριος μας με αξίωσε φέτος να συμπληρώσω εβδομήντα χρόνια ζωής, εδώ, στη γη, από τα οποία τριάντα πέντε τα έζησα με τη χάρη Του εδώ στον αμπελώνα της ιεραποστολής. Αισθάνομαι ευτυχής που αξιώθηκα να προσφέρω την ταπεινή μου διακονία και προσφορά ανάμεσα στους αδελφούς μας της Μαύρης Ηπείρου.

Σκέφτομαι ότι ο Κύριός μας, μας δίδαξε πρωτίστως να αγαπούμε όλους τους ανθρώπους, ανεξάρτητα από χρώμα, ήθη, έθιμα, γλώσσα, κουλτούρα. Η αγάπη αυτή δημιουργεί μέσα μας όλες τις απαραίτητες προϋποθέσεις και στολίζει την ψυχή μας με τις αρετές της αποδοχής όλων των πλασμάτων του Θεού, της καταλλαγής, της ταπείνωσης και της άνευ όρων προσφοράς προς τους συνανθρώπους μας.

Στέκομαι, πραγματικά, με δέος και ευγνωμοσύνη σε όλους εσάς τους αφανείς εργάτες που εθελοντικά μας βοηθάτε, ώστε να μπορούμε να ευαγγελίζουμε τους αδελφούς μας της Αφρικής. Είστε κι εσείς δίπλα μας, κοντά μας, πάντοτε, για να μπορούμε, άνετα, να επιτελούμε το καθήκον μας και να μεταφέρεται, έτσι, ο ευαγγελικός και λατρευτικός λόγος του Κυρίου μας στους ανευαγγελίστους λαούς της Αφρικής. Σας ευχαριστούμε και σας ευγνωμονούμε πάντοτε. Είθε ο Κύριός μας να σας στηρίζει και να σας ενισχύει, πάντοτε, για να συνεχίσετε, εκ του μακρόθεν, το θεάρεστό σας έργο, που, πραγματικά, προάγει το έργο του Ευαγγελισμού.

Είναι χαρακτηριστικό το γεγονός ότι η αγάπη του Κυρίου ενώνει όλους τους ανθρώπους και, έτσι, ο άνθρωπος μεταμορφώνεται, θεοποιείται, αφού, πια, αποκτά μια αγάπη, που είναι παγκόσμια και πανανθρώπινη. Αυτή τη δυναμική της αγάπης εκφράζει ο κάθε βαπτισμένος χριστιανός. Γι' αυτό, μέσα σ' αυτή την πράξη, ο άνθρωπος μεταφέρεται στα ύψη της αγιότητος και γίνεται ο φορέας των μηνυμάτων εκείνων που καταργούν τον πνευματικό θάνατο, υπερνικούνται όλα τα εμπόδια, οι διαμάχες και οι διαιρέσεις και, τελικά, αποκαθίσταται στην αρχική του μορφή, έτσι όπως τον έπλασε ο Θεός την ώρα της Δημιουργίας. Ο θρίαμβος αυτός καταργεί τη διαχωριστική γραμμή ανάμεσα στους ανθρώπους και αποκαλύπτει, τελικά, την απερίγραπτη μαρτυρία της ενοποίησης όλων των ανθρώπων με την κοινωνία, που προσφέρει το Άγιο Πνεύμα. Έτσι γίνεται πραγματικά Χριστιανός.

† Ο Κένυας Μακάριος

ΜΗΝΥΜΑ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΒΕΡΑΤΙΟΥ, ΑΥΛΩΝΟΣ ΚΑΙ ΚΑΝΙΝΗΣ κ.κ. ΙΓΝΑΤΙΟΥ

Ἐν Βερατίῳ τῇ 21.08.2015

IGNATI
MITROPOLITI I BERATIT, VLORËS & KANINËS
MITROPOLIA E SHENJTË
BERAT ALBANIA

Πρός:
Π.Χ.Ο.Ο.Ι. ΤΡΙΗΜΕΡΟΝ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ
ΕΞΩΤΕΡΙΚΗΣ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ
ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΗ ΑΓΙΑΣ ΤΑΒΙΘΑ
ΑΡΑΧΩΒΑ ΒΟΙΩΤΙΑΣ

Ἀγαπητοί,

Θὐχαριστώντας, γιά τήν τιμητική πρόσκληση καί ἀδυνατώντας νά παρευρεθῶ στό Τριήμερο Συνέδριο σημειώνω τίς ἀκόλουθες σκέψεις: «Ἱεραποστολή εἶναι νά πλησιάσῃ ἡ Ἐκκλησία τόν κόσμο, νά τόν ὁδηγήσει κοντά της, νά τόν ἁγιάσῃ καί νά τόν ἀνανεώσῃ, νά δώσει ἕνα νέο περιεχόμενο σέ παλαιούς τρόπους ζωῆς, νά δεχθεῖ τούς τοπικούς πολιτισμούς καί τούς τρόπους μέ τούς ὁποίους αὐτοί ἐκφράζονται, ἐφ' ὅσον βέβαια δέν ἀντιτίθενται στή Χριστιανική Πίστη, καί νά τούς μετατρέψει σέ μέσα σωτηρίας».

Ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, ὁ σπηλαιώτης ἀσκητής τῆς Συρίας, τό καύχημα τοῦ ἄμβωνος τῆς Ἀντιοχείας, ὁ πρῶτος Οἰκουμενικός Πατριάρχης, κατά τόν ἐκκλησιαστικό ἱστορικό Γεράσιμο Κονιδάρη, ὁ, ἀκόμα, καί ἀπό τήν ἐξορία ἐργαζόμενος Ἱεραποστολικά γιά τόν ἐκχριστιανισμόν τῶν Γότθων, σχετικά μέ τό Ἱεραποστολικό χρέος γράφει: «Πρέπει μέ κάθε τρόπο νά ἐπιθυμοῦμε καί νά ἐργαζώμαστε γιά τή σωτηρία τῶν ἀδελφῶν μας. Εἶναι ἰσοδύναμο μέ τό μαρτύριο οἱ θυσίες γιά τή σωτηρία τῶν πολλῶν. Τίποτα δέν εὐχαριστῇ τόσο τόν Θεό. Δέν ὑπάρχει ψυχρότερο πρᾶγμα ἀπό τόν Χριστιανό, πού δέν φροντίζει νά σώσῃ τούς ἄλλους... Τέτοιοι εἶναι ἐκεῖνοι πού σκέπτονται μόνον τά δικά τους ζητήματα. Εἶναι ἀκόμα χειρότεροι. Κατάλληλοι μονάχα γιά τή φωτιά». Τέτοια πνευματική ἀκαρπία παρουσίαζαν οἱ πέντε μωρές παρθένες. Ἁγνές καί κόσμιες καί σώφρονες ἄχρηστες ὅμως. Χρήσιμες μόνο γιά τή φωτιά... Πῶς μπορεῖ ἕνας τέτοιος νά εἶναι Χριστιανός; Πές μου, ἄν ἡ ζύμη μέσα στό ἀλεύρι δέν ζυμώνει ὅλο τό φύραμα, εἶναι ζύμη αὐτή; Ἤ εἶναι μέρος αὐτό, πού δέν γεμίζει μέ εὐωδία ἐκείνους πού τό πλησιάζουν;...»

Ἀγαπητοί, μέ ζῆλο, ἄς κρατοῦμε «τήν ὁμολογία τῆς ἐλπίδος ἀκλινῆ», καί ἄς δίνουμε τήν μαρτυρία τῆς ἀληθινῆς πίστης σ' ἕνα κόσμο πού παραμένει ἐγκλωβισμένος στό παρόν καί πεθαίνει χωρίς ἐλπίδα. Καλή ἐπιτυχία στό Συνέδριο, συγχαρητήρια θερμά, γιά τούς ὀργανωτές, ὁμιλητές καί πλούσιους τούς καρπούς.

Μέ πολλή ἀγάπη Χριστοῦ καί ἀδελφικές εὐχές.

† Ὁ Βερατίου Αὐλῶνος καί Κανίνης Ἰγνάτιος

ΜΗΝΥΜΑ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗ ΚΟΡΕΑΣ κ.κ. ΑΜΒΡΟΣΙΟΥ ΣΤΟ 20ο ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΟΡΘΟΔ. ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ ΤΟΥ Π.Χ.Ο.Ο.Ι.

Ἀγαπητοὶ καὶ λίαν προσφιλεῖς μου συνεργοὶ ἐν Κυρίῳ,

Σᾶς ἀπευθύνω ἐγκάρδιο ἀγωνιστικὸ χαιρετισμὸ ἀπὸ τὴν μακρινὴ Κορέα, εὐχόμενος «ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς καὶ ἡ κοινωνία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος» νὰ βασιλεύουν πάντοτε στὶς ψυχὲς ὅλων σας.

Τὸ γενικὸ θέμα τοῦ Συνεδρίου τοῦ Πανελληνίου Χριστιανικοῦ Ὁμίλου: «Ἅμα Χριστιανός, ἅμα Ἱεραπόστολος», ποὺ γιὰ εἰκοστὴ συνεχῆ χρονιὰ ὀργανώσατε καὶ φέτος, εὔχομαι νὰ ἀποδώσει τὴν προσδοκόμενη πνευματικὴ καρποφορία, πρὸς ἀφύπνιση οὐσιαστικοῦ ἱεραποστολικοῦ ἐνδιαφέροντος σὲ περισσότερους Ὀρθόδοξους Ἕλληνες, γιὰ τὸ ἔργο τῆς περαιτέρω ἐξαπλώσεως τῆς ὀρθοδόξου μαρτυρίας τῆς Ἐκκλησίας μας «ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς».

Τὸ θέμα τοῦ Συνεδρίου σας εἶναι καίριας σημασίας γιατὶ πολλοὶ ἐκ τῶν πιστῶν πιστεύουν, δυστυχῶς, ὅτι τὸ ἔργο τῆς Ἱεραποστολῆς ἀφορᾶ μόνον μερικοὺς κληρικοὺς καὶ μάλιστα ἀγάμους. Ὅμως ἡ παράδοση ποὺ παραλάβαμε ἀπὸ τὴν ἀποστολικὴ ἐποχὴ μᾶς διδάσκει ὅτι ἡ διάδοση τῆς χριστιανικῆς μαρτυρίας εἶναι ἔργο καθολικῆς εὐθύνης. Κάθε πιστός, ὡς μέλος τοῦ Σώματος τοῦ Χριστοῦ, πρέπει νὰ ἐνδιαφέρεται γιὰ τὴν ἐπέκτασή της στὴν οἰκουμένη, γιατὶ ἡ διάδοση τῆς χριστιανικῆς μαρτυρίας εἶναι ἔργο ὅλης τῆς Ἐκκλησίας. Χαρακτηριστικὸ τῆς καθολικῆς εὐθύνης, τὴν ὁποία ἀποδίδει π.χ. ὁ ἱερὸς Χρυσόστομος σ᾽ ὅλα τὰ μέλη τῆς Ἐκκλησίας γιὰ τὸ ἔργο διαδόσεως τοῦ εὐαγγελικοῦ μηνύματος εἶναι ὅτι δὲν κάνει διάκριση μεταξὺ κληρικῶν καὶ λαϊκῶν. Θεωρεῖ ὁ μεγάλος αὐτὸς οἰκουμενικὸς πατέρας καὶ διδάσκαλος τῆς Ἐκκλησίας τὸν κάθε πιστὸ ἐν δυνάμει ἀπηρτισμένο ἀπόστολο γι᾽ αὐτὸ καὶ δὲν κουράζεται νὰ ἐπαναλαμβάνει μὲ ὅλη τὴν δύναμη τῆς ψυχῆς του τὴν ἀνάγκη συμμετοχῆς ὅλων τῶν πιστῶν στὸ ἱεραποστολικὸ γίγνεσθαι.

Λέει χαρακτηριστικά: «Ὁρᾷς τὸ ἀξίωμα; Ἕκαστος οἰκοδομεῖ, ἕκαστος καταρτίζει, ἕκαστος διακονεῖ» (Εἰς τὴν πρὸς Ἐφεσίους, PG 62, 83).

Ἐν κατακλείδι, ἐπιτρέψτε μου νὰ συγχαρῶ ἀπὸ καρδίας τὸν πνευματικὸ ὑπεύθυνο τοῦ Π.Χ.Ο.Ο.Ι, Σεβασμιώτατο

Μητροπολίτη Κυθήρων πατέρα Σεραφείμ, τὰ Μέλη τῆς ὀργανωτικῆς ἐπιτροπῆς καὶ τοὺς Ὁμιλητὲς καὶ νὰ εὐχηθῶ ὁλοψύχως, καὶ ἐκ μέρους τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πισιδίας πατρὸς Σωτηρίου, καλὴ ἐπιτυχία στὶς ἐργασίες τοῦ Συνεδρίου γιὰ τὴν συμμετοχὴ ὅσο τὸ δυνατὸν περισσοτέρων πιστῶν στὸ ἱεραποστολικὸ ἔργο τῆς Ἐκκλησίας.

Μετὰ πολλῆς ἀγάπης καὶ ἰδιαζούσης τιμῆς ἐν Κυρίῳ.

† Ὁ Κορέας Ἀμβρόσιος

ΜΗΝΥΜΑ ΤΟΥ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΜΠΟΥΡΟΥΝΤΙ ΚΑΙ ΡΟΥΑΝΤΑΣ κ.κ. ΙΝΝΟΚΕΝΤΙΟΥ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟ ΟΜΙΛΟ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ

Σεβασμιότατοι Άγιοι Πατέρες,
Σεβαστοί πατέρες,
Αξιότιμη Κυρία Πρόεδρε του Πανελληνίου
Χριστιανικού Ομίλου Εξωτερικής Ιεραποστολής,
Αγαπητοί εν Χριστώ αδελφοί,

Δεν θα ήθελα να καταχραστώ την αγάπη σας και τον πολύτιμο χρόνο σας, γι αυτό και παρακάμπτω τα τυπικά. Άλλωστε, το να μιλήσει κανείς για επιτυχία του συνεδρίου είναι, κατά την ταπεινή μου άποψη, περιττολογία, εφ όσον αυτή, με κριτήριο την επιτυχία των προηγουμένων, υψηλού επιπέδου εκδηλώσεων, τις οποίες ο Σύλλογος σας διοργανώνει, σε ετήσια βάση, είναι δεδομένη, ενώ το να αναφερθεί κανείς στον εθελοντισμό και στην Ιεραποστολή είναι σαν να παραβιάζει πόρτες, ήδη, ανοιγμένες.

Αφού, λοιπόν, συγχαρώ τους διοργανωτές του συνεδρίου και τους εισηγητές,σφίγγω το χέρι του καθενός από σας, ξεχωριστά, και εύχομαι, από καρδιάς, τα μηνύματα της αποψινής εκδήλωσης να γίνουν κτήμα ενός τεράστιου πλήθους ανθρώπων και το παράδειγμά σας να εμπνέει όλους μας, να γίνει πηγή ενέργειας και ελπίδας, η οποία δεν πρέπει να μας εγκαταλείπει, ιδιαίτερα στους χαλεπούς καιρούς που ζούμε, σήμερα.

Θα ευχόμουν, ακόμη, το όνειρο του Ραούλ Φολλερό, που αφορά στη δημιουργία της ώρας των φτωχών, να μπορούσε να πάρει σάρκα και οστά. Η ώρα των φτωχών, επεξηγεί ο ίδιος ο Φολλερό, ζητεί από τον καθένα να θυσιάσει, τουλάχιστον μια ώρα τον χρόνο από τον μισθό του, το εισόδημα ή το κέρδος του, για ν' ανακουφίσει τους δυστυχείς. Χειρονομία απλή, εύκολη, στα μέτρα όλων, που κλείνει όμως μέσα της ένα τόσο

συγκινητικό νόημα,τόση ανθρωπιά και μεγαλείο ψυχής. Ας αρχίσουμε, λοιπόν, να το καλλιεργούμε στη σκέψη μας... Να είμαστε βέβαιοι ότι έτσι θα μας αποκαλυφθεί ο άνθρωπος και θα συναντήσουμε το εξαιρετικό πεπρωμένο του, στους δρόμους της Αγάπης.

Όσο υπάρχει πίστη στο Θεό, πίστη σ' αυτό που Εκείνος σας έταξε, όσο υπάρχουν Άνθρωποι, όσο υπάρχει αγάπη για τον άνθρωπο, όσο υπάρχει ελπίδα, το αύριο δεν πεθαίνει ποτέ.

† Ο Μπουρούντι και Ρουάντας
Ιννοκέντιος

- **Μήνυμα του Πνευματικού πατρός του Π.Χ.Ο.Ο.Ι.**
  Προσφώνηση Μητροπολίτου Κυθήρων Σεραφείμ στο Συνέδριο του Π.Χ.Ο.Ο.Ι. 3
- **Ιεραποστολικό Συνέδριο Π.Χ.Ο.Ο.Ι. 1η ημέρα 21/08/2015 – 1η Συνεδρία**
  Εισήγηση επί του γενικού θέματος του Συνεδρίου «Άμα χριστιανός, άμα ιεραπόστολος» 6
- **Ιεραποστολικό Συνέδριο Π.Χ.Ο.Ο.Ι. 1η ημέρα 21/08/2015 – 2η Συνεδρία**
  «Συνεργοί Ιεραποστολής από τα μετόπισθεν» 8
- **Ιεραποστολικό Συνέδριο Π.Χ.Ο.Ο.Ι. 1η ημέρα 21/08/2015 – 3η Συνεδρία**
  Εικόνες από το «ξέφωτο» της ιεραποστολής.....11
- **Ιεραποστολικό Συνέδριο Π.Χ.Ο.Ο.Ι. 2η ημέρα 22/08/2015 – 1η Συνεδρία**
  Η ετεροδοξία, η Εκκλησία και Εμείς.....12
- **Ιεραποστολικό Συνέδριο Π.Χ.Ο.Ο.Ι. 2η ημέρα 22/08/2015 – 2η Συνεδρία**
  Ορθόδοξη Ιεραποστολή στο Μαλάουι 16
- **Ιεραποστολικό Συνέδριο Π.Χ.Ο.Ο.Ι. 2η ημέρα 22/08/2015 – 3η Συνεδρία**
  Το χρέος της αγάπης.....19
- **Ιεραποστολικό Συνέδριο Π.Χ.Ο.Ο.Ι.**
  Στιγμιότυπα και ευλογίες από το Ιεραποστολικό Συνέδριο.....20
- **Ιεραποστολικό Συνέδριο Π.Χ.Ο.Ο.Ι. 3η ημέρα 23/08/2015 – 1η Συνεδρία**
  Ιεραπόστολοι και Ιεραποστολή.....25
- **Ιεραποστολικό Συνέδριο Π.Χ.Ο.Ο.Ι. 3η ημέρα 23/08/2015 – 2η Συνεδρία**
  Λήξη Συνεδρίου 30
- **Άνοιγμα Νεανικής Καρδιάς**
  Εντυπώσεις και βιώματα 32
  Σκέψεις από τους νέους στον απόηχο του Συνεδρίου 33
- **Μηνύματα Ιεραποστόλων**
  Μήνυμα Γουϊνέας κ.κ. Γεωργίου - Εκπροσώπου Πατριάρχη Αλεξανδρείας.....34
  Χαιρετισμός του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Κένυας κ.κ. Μακαρίου 35
  Μήνυμα του Μητροπολίτου Βερατίου, Αυλώνος και Κανίνης κ.κ. Ιγνατίου.....36
  Μήνυμα Μητροπολίτη Κορέας κ.κ. Αμβροσίου 37
  Μήνυμα του Επισκόπου Μπουρούντι και Ρουάντας κ.κ. Ιννοκέντιου.....38
- **Περιεχόμενα/Χάρτης**.....39

ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ
ΤΡΥΓΩΝΟΣ 3 (ΑΝΩ ΚΥΨΕΛΗ)

ΚΑΙ ΤΩΡΑ Ο ΟΜΙΛΟΣ ΜΑΣ
ΣΤΟ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟ (INTERNET)

www.ierapostoli.gr

Το E-mail της Ιεραποστολής είναι:
mail.ierapostoli@gmail.com

ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ ΤΕΛΟΣ
Ταχ. Γραφείο ΚΕΜΠΑ ΑΘΗΝΑΣ 13
Αριθμός Άδειας

PRESS POST X+7 PRESS POST

ΕΛΤΑ Hellenic Post

Κωδικός: 01-3914

ΕΠΙΣΤΡΕΦΟΜΕΝΑ: Οδός Τρυγόνος 3 (Άνω Κυψέλη) 113 64 Αθήνα

ΠΡΟΣΟΧΗ! Σε περίπτωση αλλαγής διευθύνσεως παρακαλούμε να μας πληροφορήσετε για τη νέα διεύθυνσή σας

ΣΤΕΙΛΕ ΚΑΙ ΣΥ ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ ΚΑΙ ΠΛΗΡΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΝΕΟΥ ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΥ ΠΟΥ ΘΑ ΛΑΜΒΑΝΕΙ ΤΟΝ «ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟ» ΔΩΡΕΑΝ.

ΤΑ ΟΝΟΜΑΤΑ ΤΩΝ ΔΩΡΗΤΩΝ ΑΝΑΡΤΩΝΤΑΙ ΣΤΗΝ ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ ΤΟΥ ΟΜΙΛΟΥ ΜΑΣ WWW.IERAPOSTOLI.GR

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

Ο Πανελλήνιος Χριστιανικός Όμιλος Ορθοδόξου Ιεραποστολής σας προσκαλεί στις **28 Οκτωβρίου 2015, ημέρα Τετάρτη και ώρα 6.00μ.μ.** στην αίθουσα της Ιεραποστολής, οδός Τρυγόνος 3 στην Κυψέλη για να εορτάσουμε την προστάτιδα μας ''Αγία Σκέπη'' και την επέτειο της 28ης Οκτωβρίου 1940.

Ο Καθηγητής Φιλοσοφίας του Ε.Κ.Π.Α. κ. Κωνσταντίνος Νιάρχος θα μιλήσει με θέμα:

«Η ψυχολογία των λαϊκών αγωνιστών του Έπους του '40 - ιδιαιτέρως των γυναικών»

Σας περιμένουμε να συνεορτάσουμε με πατριωτικό και ιεραποστολικό παλμό.

Είσοδος ελευθέρα

Δια το Διοικητικό Συμβούλιο

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ — Μαρία Γεωργούλα

Η ΓΕΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ — Αικατερίνη Παπακωνσταντίνου

Σημείωση: συγκοινωνίες που εξυπηρετούν είναι τα υπ'αρ. 2 καί 4 τρόλεϋ, στάση Άγιος Αθανάσιος.

«ΚΥΡΙΑΚΑΤΙΚΟΣ ΠΑΙΔΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ»

Στις 15 Νοεμβρίου ε.ε. ξεκινούν οι μηνιαίες συναντήσεις των νέων ζευγαριών με ομιλητή τον Αιδεσ/τατο Πρωτ. Στυλιανό Καρπαθίου, πολύτεκνο ιερέα, Θεολόγο - Ψυχίατρο, Διδάκτωρα του Πανεπιστημίου Αθηνών. Οι συναντήσεις θα πραγματοποιούνται στην αίθουσα εκδηλώσεων του Π.Χ.Ο.Ο.Ι., οδός Τρυγόνος 3, Άνω Κυψέλη. Φοιτήτριες θα ετοιμάζουν ψυχαγωγικό πρόγραμμα για τα παιδιά.